

Harakiri op de tepelkring.

Klucht in vijftien taferelen van Herwig Van Landuyt.

Personages.

Vince: Café – en hotelhouder.

Marie: Dochter van Vince.

Luc & Nelly: Vader en moeder van Vince.

Peggy, Ishtar en Sandra: Diensters.

Nick: Politieagent.

Chiara: Vriendin van Nick.

Sonja, Hilda, Louis en Francesca: Klanten.

Emiel: Vriend van Luc.

Figuranten: Tien (of meer).

Decor.

Het terras van een café in de tuin aan de achterzijde van 't gebouw.

Tijd van handeling.

Dezelfde zaterdagavond, elk tafereel een kwartier later.

Eerste tafereel.

Marie samen met haar opa.

Marie: Je weet net zo goed als ik, beter, wat ze altijd zegt.

Luc: "Mijn zaligheid !" of ...

Marie: Ja " mijn zaligheid". Papa weet niet eens wat ze ermee bedoelt.

Luc: Maar jij wel.

Marie: Dankzij google.

Luc: Waarom heb je 't niet aan mij gevraagd ?

Marie: Omdat je 'r niet was.

Luc: Goeie reden.

Marie: Google beschikt over 't perfecte zoekalgoritme hoewel yahoo's spiders meestal sneller bij de zaak zijn.

Luc: Wie ben ik om je tegen te spreken !

Marie: En je bent echt echt met oma getrouwd ?

Luc: 'k Heb bewijsstukken. Als ik maar wist waar "mijn zaligheid" ze opgeborgen heeft

Marie: Vraag het haar.

Luc: Dan zal ze zelf moeten zoeken en daar heeft ze een grondige hekel aan.

Marie: Zotte zalige oma, ze gaat liever zonder jou op bedevaart naar Lourdes.

Luc: 'k Wil niet mee 't is teveel commercie !

Marie: Weet je wat, voor je verjaardag koop ik je een Zwitsers mes met 147 functies waaronder een USB-stick.

Luc: Zo heb ik altijd mijn bewijsstukken in mijn "broekzakkest".

Marie: Praktisch hé !

Luc: Tot en met, 147 keer.

Marie: Daarom, omdat je getrouwd bent slaap je nooit eens met één van onze serveuses.

Luc: Met ... ze zou van een kale slaapreis terugkeren!

Marie: Ocharme dan moet je 't maar eens met Ishtar proberen, maar opgelet ze komt enkel in 't weekend. Papa zegt dat Ishtar ...

Luc: 'k Wil het niet weten wat hij zegt en 't meervoud van trouw is trouwen.

Marie: En je voorouders hielden van dat adjectief in 't meervoud.

Luc: Allemaal, mijn oma ging nog elke dag te biechten.

Marie: Wablief ! Elke dag ! 'Wat een circus in die biechtstoeltent! Enfin, ze zal geweten hebben waarom.

Luc: O !

Marie: Ja opa, elke dag te biechten, er was daar iets niet pluis in de trouwpartij van je oma je opa en de pastoor. Bleef ze lang weg ?

Luc: Ja ze bleef lang weg. Ze deed haar boodschappen onderweg.

Marie: Bij Aldi of bij Lidl ?

Vince (geeuwend): Ik ben niet uitgeslapen.

Marie: Hoe zou dat komen ?

Vince (kust zijn dochter en tegen zijn pa.) : Gaat het thuis?

Luc: 't Gaat wel.

Marie: 't Gaat wel ! 't Gaat wel !

Vince: Wat gaat er nu weer niet ?

Marie: Hun seksleven.

Vince: Tja ...

Marie: En met Ishtar ziet hij 't niet zitten.

Luc: Nee. Naast trouw bestaat er ook nog zoiets als waardigheid en normbesef.

Vince: Godverdomme pa, alsjeblieft zeg !

Marie: Opa opa !

Vince: Probeer een beetje met je tijd mee te gaan. Is dat dan zo moeilijk ?

Luc: C'est ça, je dochter naar een katholieke school sturen en verder alle christelijke waarden aan je laars lappen.

Vince: Ik ben niet hypocriet. Ik ken de prefect. Hij komt hier ... (kijkt naar Marie).

Marie: Zeg het hem maar.

Vince: Hij komt regelmatig bij mij een kamer huren.

Luc: De ..?

Vince: Al wel een jaar of vijf ...

Marie: altijd met dezelfde poepsjieke dame ...

Vince: een parelstringfanate, getrouwd...

Marie: maar, en dit gaat je gelukkig maken, trouw aan de prefect, tenzij ...

Vince: tenzij ze ook nog naar de concurrentie trekt maar hier houdt ze't eerlijk waar bij de prefect alleen.

Marie: En je hebt me beloofd dat je nog een maand of tien gaat wachten om ze hem at te snoepen.

Vince: 'k Doe mijn best en hopelijk doet God de rest.

Marie: Welke rest ?

Vince: Me bijstaan tot je je diploma op zak hebt.

Marie: Oef!

Luc: 'k Geloof mijn oren niet met de hulp van hierboven !

Marie: Best zo want je zou op de duur nog kunnen gaan twijfelen aan de intellectuele mogelijkheden van je kleindochter.

Vince: Pa je weet officieel van niks afgesproken ?

Luc: Zelfs mijn huisneuroloog weet niks van mijn weerkerende nachtmerries, heb je van je leven, de prefect !

Marie: God zegene zijn pik en zijn gezond verstand als hij over mij moet delibereren.

Peggy(terzijde met Vince): 'k Heb nog meerdere uren vrij. Kan Simon ...

Vince: Uitgesloten. Je weet waarom.

Marie (als Peggy weer weg is): Nick is langsgeweest.

Vince: En ..?

Marie: Hij komt in de loop van de avond terug. Hij vindt dat 'k groot geworden ben.

Vince: Groot ?

Marie (zucht): En 'k groei al niet meer van mijn zestiende.

Luc: Dan had hij je wel al lang niet meer gezien.

Marie: De lorejas is hier niet weg te slaan. "Groot" betekent spek voor zijn bek.

Vince: Ja pa hoe wereldvreemd kun je zijn. Hij wil je kleindochter in zijn bed.

Luc: Goeie genade, 't is nog een kind.

Marie: Een kind van 18.

Vince: En een kind van 18 is niet 't zelfde als twee van 9 hoewel een opa van 100 soms lastiger kan zijn dan tien kinderen van 10.

Luc: 'k Ben nog net geen 100. (Loopt kwaad weg.)

Marie (gaat hem achterna): Opie grapje !

Vince loopt schuddebollend naar binnen.

Tweede tafereel.

Marie komt alleen terug naar 't terras, zet zich aan een tafeltje, sms't en gaat vervolgens naar binnen waarna ze terugkomt met Ishtar.

Ishtar (trekt een serveerboy met twee drankjes): Hier of liever ..?

Marie: Kies zelf maar.

Ishtar (ziet er niet uit als een seksgodin): Hier dan maar .

Nippen allebei aan hun glas.

Ishtar: Zo vertel maar eens, hoe was 't vorige week ?

Marie: Saai, triestig.

Ishtar: Bij mij ook. En weet je hoe'k me verzorgd heb ?

Marie: Geen flauw idee.

Ishtar: Door te denken aan Sisiphus.

Marie: Die had nu eens geen leven, de sukkel !

Ishtar: Klopt maar terwijl hij zijn rotsblok naar boven wentelde wist hij dat 't de berg weer zou afrollen.

Marie: Verschrikkelijk !

Ishtar: Ja maar tegelijkertijd ook zalig.

Marie: Voor hem ?

Ishtar: Absoluut want terwijl 't blok naar beneden donderde kon hij voor een tijdje vrij van zorgen afdalen naar de vallei.

Marie: Dat moet inderdaad zalig zijn geweest maar daarna ...

Ishtar: Tja ... ongeveer halverwege " De mythe van Sisypheus" schrijft Camus "Bedroefd ben je om twee redenen, onwetendheid of hoop".

Marie: Geweldig, iets om te onthouden.

Ishtar: Voor op school ?

Marie: Nee voor als ik ... voor als alles tegenzit.

Ishtar: Heeft mama je afgezet ?

Marie: Met een voet in 't gips, een huzarenstukje !

Ishtar betokkelt haar voorhoofd met één vuist.

Marie: Stel dat ik in een ziekenhuis beland ...

Ishtar: Jij ?

Marie: zou je me komen bezoeken ?

Ishtar: Vóór je wakker bent en dan nog eens vóór je inslaapt.

Marie: Twee keer per dag ?

Ishtar: 's Nachts heb ik andere prioriteiten.

Marie: 'k Had het kunnen weten ! Welke ? (Lachen onbedaarlijk en zien niet dat Nick erbij komt.)

Nick: Politie, zal ik me legifereren ?

Ishtar: Legitimeren ? Niet nodig.

Marie: Pa is wakker. Hij verwacht je.

Ishtar: Hij is waarschijnlijk in zijn bureau.

Marie: Eerst aankloppen als 't niet teveel gevraagd is.

Nick: Gewoonlijk klop ik aan met mijn twee voeten tegelijk, een onhebbelijke gewoonte van politiemensen in 't algemeen.

Marie: Een gewoonte van mijn voeten als je 't mij vraagt.

Nick: 'k Zal 't voor één keer anders aanpakken. Een beetje afwisseling doorbreekt de sleur van ons bestaan.

Ishtar: Zo is dat.

Nick: Onder ons gezegd en elders verzwegen 'k wou eigenlijk crimineel worden maar 'k was niet goed genoeg.

Marie: Jij niet goed genoeg !

Ishtar: Heb je 't wel lang genoeg geprobeerd ?

Marie: Of heb je 't na je eerste mislukking al direct opgegeven ?

Nick: Ja, een kwestie van zelfkennis. 'k Was nondeju zo onbeholpen als een pasgeboren bandiet.

Ishtar: Maar nu voel je je in je sas nu je af en toe zo'n knullig exemplaar bij de kraag kunt vatten ?

Nick: 't Is me nog niet gelukt.

Marie: Voorlopig.

Nick: Ja. Bijkomende moeilijkheid, als 't niet echt wintert dragen ze geen kragen.

Ishtar: Zou je 't kunnen geloven !

Marie: Nee niet echt. Doorzetten Nick doorzetten.

Ishtar: Ja en naar "Miami vice" kijken.

Nick: "Miami vice" ?

Marie: Om te zien hoe ze 't in Florida aanpakken.

Nick: Wanneer passert dat opvoedkundig programma ?

Ishtar: Er ligt een tv-gids in de lobby.

Nick: Excellent. Hier kan ik er toch geen ..?

Marie: Nee hier worden uitsluitend natuurlijke wapens gehanteerd.

Nick: Hum, wapens van welgevormde heren zoals ik.

Marie: Laat maar zitten laat maar zitten.

Nick: Ik ? 'k Haal nooit uit als ik niet mag.

Ishtar: Oef !

Nick: Één ding kan ik nog wel kwijt, ik neus rond.

Ishtar: En is er je al iets opgevallen ?

Nick: Toch wel, op weg naar boven, een geur van seks, poëzie, windjes en Fébrèze.

Marie: Je wou Vince spreken.

Nick: Vince, o ja.

Ishtar: We jagen je niet weg maar ...

Nick: Nee ? 't Scheelt toch niet veel.

Ishtar: O !

Nick: Is 't hier niet gezellig en beter dan binnen bij deze temperatuur en ...

Marie: En wat ?

Nick: en 'k val op hoge stemmen.

Marie (terzijde): De onze vrees ik.

Nick: Tebalda en wie hebben we zo nog allemaal ?

Ishtar: di.

Nick: Welke ?

Ishtar: Tebaldi.

Marie: Een vrouwelijke dief, een diva.

Nick: Ja zoals ik al zei. Kijk wat er kan gebeuren bij een routineonderzoek...

Ishtar (geeuwt): Iedereen valt in slaap.

Nick: Weinig waarschijnlijk, alleen in geval van acuut slaaptekort.

Marie: Mij niet gezien, ik vang nu en dan een uiltje in de klas. Dat is altijd lekker meegenomen.

Nick: Een goeie raad is goud waard, je zou beter luisteren en opletten ...

Ishtar: of je gaat het nooit zo ver schoppen als Nick.

Marie: Half zo ver is ook al goed.

Nick: En 'k ben nog maar aan 't begin van de weg ...

Marie: naar de top.

Ishtar: We zien je daar al zitten in de ijle lucht ...

Marie: op eenzame hoogte maar eerst nog ...

Ishtar: bij Vince aankloppen. Later op de avond wordt het zoveel drukker en ...

Marie: Allee één twee hupsakee strek nu eindelijk je benen.

Nick: 't valt me moeilijk om het te bekennen maar ik ben helemaal vergeten waarom ik hem precies aan de tand wou voelen.

Marie en Ishtar (samen) : 't Is niet waar ! (Lachen zich een bult.)

Derde tafereel.

Sonja en Hilda met koffie en koekjes
alleen op 't terras.

Sonja: Als camembert' naar Gods voeten ruikt ruikt een nazomeravond naar
engelenhaar.

Hilda: Ik ben het voor één keer volmondig met je eens.

Sonja: Rond de tijd dat Vince de zaak hier overgenomen heeft zijn Vriends en zijn
vrouw elk hun eigen weg gegaan.

Hilda: Iets later. Ze waren toen al helemaal uit elkaar gegroeid en op een dag
hebben ze besloten de kinderen te verdelen.

Sonja: Eerlijk duurt het langst.

Hilda: Zo is dat.

Sonja: Eentje voor mij eentje voor jou.

Hilda: Ja of andersom.

Sonja: Andersom is in dit geval 't zelfde.

Hilda: Zoals je wil. 'k Zoek geen ruzie.

Sonja: Tot ze op waren, opgedeeld.

Hilda: Precies. Conto a meta. Fifty-fifty.

Sonja: 'k Durf er niet aan denken.

Hilda: Waarom niet ? 't Is altijd een stuk beter dan er een 100-jarige oorlog om te
beginnen.

Sonja: Ik bedoel 'k durf er niet aan denken wat er zou gebeurd zijn indien er maar
één was geweest.

Hilda: Tja één is geen en ik heb er drie die zijn ook niet opdeelbaar.

Ishtar: Alles in orde of moet er nog iets zijn ?

Sonja: Voor mij niet.

Hilda: Straks misschien.

Ishtar: Oké, we blijven alle drie tot morgenvroeg.

Sonja: Gaat het met Marie ?

Ishtar: Elke dag beter. 'k Werk haar bij waar 't nodig is. En echt nodig is 't alleen voor scheikunde.

Hilda: Doe haar de groeten.

Ishtar: Beloofd.

Als Ishtar weg is glipt een koppeltje
dat de muren scheert naar binnen.

Sonja: Zijn er zeven kamers of negen ?

Hilda: Zeven.

Sonja: Spannend !

Hilda: Zes in feite want er is één kamer verhuurd op jaarbasis aan een mysterieuze man, monsieur Fabrice.

Sonja: Heb je hem hier gezien ?

Hilda: Nee. We zijn maar negen dagen gebleven. Daarna zijn we aan de schoonmaak begonnen. Je was er trouwens bij.

Sonja: Voor mij een lichte vorm van zelfopoffering want thuis doet Jos de schoonmaak.

Hilda: "Elixir d'amour", zo heet zijn kamer, is helemaal ingericht zoals monsieur Fabrice 't heeft gewild.

Sonja: Elixir ... en hoe heet de kamer ..?

Hilda: "Nights in white satin".

Sonja: En ..?

Hilda: Of ik goed geslapen heb ?

Sonja: Ja zoals je slaapt in een rendez-vous hotel, je weet wel.

Hilda: Zou je 't kunnen geloven, mijn hoofd stond er niet naar.

Sonja: Gezien de omstandigheden eigenlijk wel. En ..?

Hilda: Ja.

Sonja: bekenden tegen 't lijf gelopen ?

Hilda: Nee. Zou jij vreemdgaan in de VenividiVince 't bekendste rendez-vous hotel bij jou in de buurt ?

Sonja: 'k Zal er eens over nadenken. Maar 'k vraag me af of ik mijn eigen vriend met hoed, sjaal en donkere bril wel zou herkennen.

Zwaar hinkend sluipt een man
met hoed sjaal en donkere
bril naar binnnen.

Hilda: En als hij daarbij ook nog hinkt ...

Sonja: Denk je dat 't gespeeld was ?

Hilda: 'k Bestel nog een likeurtje. Jij ook nog iets ?

Sonja: Nee dankje.

Als Hilda binnen is ...

Sonja: En als het nu eens monsieur Fabrice was of zijn ...

Hilda (terug): De hinkende man was al verdwenen.

Sonja: 'k Vraag het aan de serveuse.

Hilda: Vragen staat vrij. Helaas antwoorden ook vrees ik.

Peggy (met dienblad en likeurtje): Ziezo 6 euro graag.

Hilda: Alsjeblieft.

Peggy: Dank u .

Sonja: Die hinkende man die zonet ...

Peggy: Een hinkende man zeg je ?

Sonja: Ja.

Peggy: O, een oorlogsslachtoffer waarschijnlijk.

Sonja: Maar de oorlog is al een eeuwigheid voorbij !

Peggy(lachend op de terugweg): Niet overal niet overal.

Hilda: Monsieur Fabrice ?

Peggy: Nee monsieur Fabrice die heeft nog nooit een voet op 't terras gezet.

Als Peggy weer naar binnen is ...

Hilda: Zo zijn we toch iets te weten gekomen.

Sonja: Iets en niets.

Hilda: 'k Zal je dan maar een publiek geheim verklappen. Simon de orthopedisch chirurg van 't Stedelijk Ziekenhuis en zijn vrouw zijn hier allebei kind aan huis.

Sonja: Zonder dat ze 't van elkaar weten, hij met ..?

Hilda: Ja en zij met haar **minderjarig snoepje**.

Sonja: En 'k dacht ...

Hilda: Zij zijn de uitzondering op de regel, de enigen in de stad ... hoewel het de ronde doet ... nee dat zeg ik je beter niet.

Sonja: In hun plaats ... enfin ze doen wat ze willen maar kieskeurig zijn ze niet die twee.

Hilda: Gehaast misschien. Hoe dan ook op vijf minuten zijn ze hier en enkele stijloefeningen later zitten ze alweer gezellig ...

Sonja: thuis voor de buis ...

Hilda: op de sofa. Kun je 't je voorstellen ?

Sonja: Zonder moeite.

Hilda: Ik word er week van, hier ergens binnenin.

Sonja: Echt waar ? Van die vleselijke liefde of wat er moet voor doorgaan.

Hilda: Ken je dan misschien nog iets anders dan seks dat mensen even innig verenigt zonder onderscheid van ras of stand en zonder maatschappelijke vooroordelen?

Sonja: Niet direct. 'k Zou het wel eens willen uitproberen.

Hilda: Jij, hier ?

Sonja: Wie weet ! Ondervinding is dat niet de beste leerschool ?

Vierde tafereel.

Vince in gesprek met Ishtar.

Ishtar: En de stem van Truman Capote.

Vince: Zei hij dat ? De ogen van Natalie Wood en de stem van Truman Capote ?

Ishtar: Ja een stem als een zwaar oorlogswapen die nazindert in je hoofd zoals 't burlen van een hertenbok in de bronsttijd.

Vince: Erfelijk bepaald als je 't mij vraagt zoals de blaasinhoud.

Ishtar: Mogelijk maar als je niet rookt en niet zuipt als een tempelier uitgesloten ook al oefen je dag en nacht.

Vince: Maar over de werkwijze en de intensieve onderzoeksmethodes van Capote repte hij niet ?

Ishtar: Met geen woord.

Vince: Rare kwast ! Je mag hem niet met Marie alleen laten.

Ishtar: Hij komt langs achter dan weer via de voordeur en plots sta je oog in oog met hem zonder dat je hem zien aankomen hebt.

Vince: Handtastelijk ?

Ishtar: Niet met mij.

Vince: Je bedoelt minder dan jij.

Ishtar: Ja en dan jij.

Vince: Hetero ?

Ishtar: Eventueel bi. Bezoekers.

Francesca en Louis schudden Vince de hand.

Vince: Hallo, kenen we mekaar ?

Francesca: Ik ben Francesca, we zijn vrienden van Nick.

Louis: Louis, vrienden van Nick en van Chiara zijn vriendin.

Vince: Zo, maak er maar een spetterende avond van, Ishtar zal er u bij helpen.

Vince laat Ishtar met hen alleen.

Ishtar: Wat zal het zijn ?

Francesca: We drinken 't zelfde als Nick.

Ishtar: Plat of bruisend ?

Louis: De gluiperd ! Drinkt hij water ?

Ishtar: Altijd.

Francesca: Heb je van je leven ! Hij weet nochtans wat Baudelaire van waterdrinkers zegt.

Louis: Hij zal 't vergeten zijn. Nick en boeken !

Ishtar: En wat zegt hij er precies over ?

Francesca: "Waterdrinkers hebben er belang bij uit 't gezichtsveld te blijven van hun medemensen".

Ishtar: Prima, alvast goed voor Vince. Dus geen water, een biertje of ..?

Louis: Twee Duvel graag.

Ishtar: Sst ! Ze komen eraan.

Louis: Kunnen we ook ..?

Ishtar: een kamer huren ?

Louis: Ja.

Ishtar: Op twee voorwaarden. De eerste dat je 't niet te bont maakt, de tweede dat er nog een kamer vrij is.

Francesca: Laat het ons hopen.

Als Ishtar binnen is ...

Francesca: Je hebt het gehoord, als je 't niet te bont maakt.

Louis: Ik ? Grappig.

Francesca: Als je maar weet dat 't niet mijn idee is.

Louis: Nee 't mijne en nu 'k ze gezien heb lijkt Ishtar me wel wat.

Francesca: Des te beter.

Louis: 't Is geen ...

Francesca: femme fatale ...

Louis : die verslavender werkt dan morfine en tv-feuilletons samen, die hoef ik ook niet.

Francesca: Zal ik het haar vragen ?

Louis: Ja vraag jij 't maar.

Francesca: Terwijl je naar een kamer vroeg en Ishtar de condities stelde ...

Louis: Ja.

Francesca: zag ik hoe ze je indringend aankeek. Ze droeg een schalks hoedje en verder niks.

Louis: Jesus, en we zijn nog niet eens op de kamer !

Peggy (met het bier): Laat het u smaken.

Louis: Hoeveel ..?

Peggy: 't Bier komt op de rekening. U wilt de kamer toch nog ?

Louis: Absoluut.

Peggy: Ze is zo vrij. Voor 1 uur, voor 2 of voor de nacht ?

Francesca: 1 uur zal denk ik genoeg zijn.

Peggy (tegen Louis): Zeker ?

Louis: 1 uur ? Neem maar 2.

Peggy: Zo wil ik het horen ! Wat doe je in een uur ?

Louis: 1 standje en dan nog.

Peggy: Zo is dat. Tot straks.

Francesca: En ...

Peggy: O ja Ishtar zien jullie straks wel.

Francesca: We willen ... we willen ...

Peggy: Ishtar erbij. 'k Weet het, een kamer voor 3 personen. Met Ishtar of met je grootje, 't blijft dezelfde prijs.

Louis: Dat is dan geregeld.

Peggy: Geld speelt geen rol. Goed zo.

Louis: Ik bedoel, we nemen de kamer voor 3 personen, met Ishtar en zonder mijn grootje.

Peggy: Voor 2 uur.

Francesca: Oké.

Peggy: En drink nu eerst maar eens voor de Duvel helemaal zijn kraag kwijt is.
(Terwijl het koppel 't glas heft.) Apropos we zijn hier allemaal bi behalve Vince.

Louis: Dus ...

Peggy: Ja. Waar plaats is voor 3, is plaats voor 4. Je neemt een kamer voor 4 en je krijgt er mij of Sandra + Ishthar zomaar bij.

Louis: Interessant !

Peggy: 't Is hier geen hoerenkot waar de liefde getarifeerd is. Bij ons in de VenividiVince betaal je enkel de kamers.

Francesca: Enkel de kamers ?

Peggy: Schitterend toch ! En wij staan u bij waar 't nodig is.

Francesca: Nu al bedankt.

Peggy: Voor 4 ?

Louis: Euh ...

Peggy: Spreek er eerst maar eens over met je vriendin. Ik neem ook nooit ondoordachte beslissingen.

Francesca: Ik helaas wel.

Peggy: Ah, op welk gebied ?

Louis: Te veel om op te sommen. We blijven twee uur of nee ...

Peggy: Zullen we 'r toch de hele nacht van maken ?

Francesca: De hele nacht ?

Peggy: Ja geen enkele gast heeft zich dat hier ooit beklagd. (Terzijde.) Zelfs niet als hij in een kist is afgevoerd.

Louis: We nemen de kamer voor 3 en kunnen we nog eventjes overleggen ...

Peggy: voor hoelang ?

Francesca: Ja.

Peggy: Dat spreekt vanzelf. Ah vóór ik het vergeet, Sandra ziet eruit als een donkere barbiepop met ...

Louis (wegdromend): als een ...

Peggy: Volgens kenners kun je, in 't vage vuur van haar donkere kijkers de hemel zien en beleven tegelijkertijd. En als haar smeulende dijen zich over je jongeheer ontfermen ...

Louis: Ik weet genoeg. (Drinkt zijn glas in 1 teug leeg.)

Peggy: Voor 4, niet voor 5 ?

Francesca: Laat ons redelijk blijven.

Louis: Ja volgende keer nemen we je erbij.

Peggy (op weg naar binnen, 1 keer kort en krachtig wiegend met de heupen): Het zij zo.

Francesca (als Peggy weer binnen is): Hier drink 't mijne ook maar leeg. En nu maar hopen dat 't gezegde klopt.

Louis: Welk gezegde ?

Francesca: " De hakken maken de vrouw, de Duvel de man".

Louis (staat recht, ademt diep in en drinkt het glas in 3 teugen leeg, nagenietend na elke slok): 'k Ben er klaar voor.

Ishtar (met schalks hoedje): Sandra is al boven. Kennis met haar gemaakt ?

Louis (wrijft zich de ogen uit, de blik op Ishtars hoedje): Via Peggy.

Francesca: Hij wist direct genoeg.

Ishtar: Via via, zo koop je een kat in een zak.

Louis: Soms maar als de beschrijving klopt zou 't me verwonderen.

Ishtar: Drinken we nog iets of gaan we meteen aan de slag ?

Louis: De teerling is geworpen. (Volgt de vrouwen naar binnen, terzijde.) Waar is de tijd dat teerlingen vrouwen en kannen onteerden de mannen !

Vijfde tafereel.

Niemand op 't terras.

Vince (binnen, buiten zichzelf van woede): Peggy godverdomme! 't Is altijd 't zelfde.

Marie (binnen): Papa stop 't is goed zo. (Op de drempel.) X kan je horen.

Vince (komt met zijn dochter naar buiten): X is die hier ?

Marie : Straks krijg je nog een infarct en dr. Stevens is er nog maar net de pees op aan 't leggen.

Vince: dr. Stevens die weet zijn eigen hart niet liggen.

Marie: Reden te meer om je niet op te jagen.

Vince: 't Is al de tweede keer van de maand.

Marie: Je moet ze af en toe ...

Vince: Wat moet ik ze af en toe ?

Marie: Bont en blauw slaan.

Vince: Bont en blauw ? En ze ziet er zo al niet uit.

Marie: Peggy kickt op slaag. In vakjargon, ze is pijngeil. Ik weet het van Ishtar en als iemand 't kan weten is zij 't wel.

Vince: Is dat de soort organische scheikunde die ze je bijbrengt?

Marie: Ze brengt me vanalles bij dat me kan van pas komen, scheikunde niet inbegrepen.

Vince: Je weet toch dat 'k mijn ogen dicht doe om een vlieg dood te meppen.

Marie: Nee maar nu weet ik waarom er binnen zo veel rondvliegen.

Vince: Om vrouwen te slaan heb je sadisten nodig die hem anders niet recht krijgen.

Marie: En als ik je zeg dat ze 't opzettelijk doet ?

Vince: Expres ? Dan gaat ze wat meemaken.

Marie: Zie je wel dat je 't kunt.

Vince: Genoeg is genoeg. Als ze 't deze maand nog 1 keer doet ... kan ik het altijd proberen.

Marie: Naast pijngeil is ze ook sociaal en menslievend.

Vince: En dat betekent ?

Marie: Dat ze 'r graag toeschouwers bij wil ...

Vince (1 hand in de lucht): terwijl ik ze ..?

Marie: Precies.

Vince: Ik kan een advertentie plaatsen in de Vlan.

Marie: Pa !

Vince: Strooibiljetten vanuit de lucht ?

Marie: Pa ah ! Je bent de exploitant van 't zaakje hier en je hebt niet 't minste commercieel inzicht, niet 't minste.

Vince: Van een prima argument gesproken oog in oog met mijn belastingcontroleur.

Marie: De helft van je regelmatige klanten ...

Vince: Zie je wat ik zie ?

Marie: Nick met zijn schepsel.

Vince: Zeg aan Peggy ...

Marie: Oké. (Tegen Nick) Zoals gewoonlijk ?

Nick: Ja en voor Chiara een portootje.

Chiara: Een dubbele martini on the rocks.

Vince: Duvel voor mij.

Marie: Ik neem iets caloriearm of 'k moet weer gaan lijnen.

Nick (als Marie binnen is): Kan ik ook ..?

Vince: 'k Zou 't niet weten.

Nick: Wie dan wel ?

Vince: Peggy. 'k Vrees dat je zult moeten aandringen. In 't weekend is 't altijd moeilijk.

Nick: 't Is niet waar !

Vince (alleen met Chiara): Behalve mijn naaste familieleden hebben hier nog geen vrouwen gezeten die 'k niet gevogeld heb.

Chiara (1 been op zijn schoot): Dat ziet er goed uit voor mij. Brengen we je streefcijfer hier in orde of boven ?

Vince: Met Nick erbij ?

Chiara: Heb je 'r iets op tegen dat hij zijn ogen de kost geeft ?

Vince: Is 't er zo eentje je godenflik !

Chiara (trekt haar been terug): Nee ? Oké dan laat ik je maar op je honger zitten.

Vince: Mijn honger die stil ik waar, wanneer en met wie ik wil. Is dat duidelijk ?

Chiara: Bullshit.

Vince: (tegen Nick): En ?

Nick: Niet voor morgenvroeg.

Vince: Brute pech want je stomme trut wou zich hic et nunc in je bijzijn door mij laten pakken.

Nick: En als we nu eens morgenvroeg ..?

Vince: Morgenvroeg zit mijn dagtaak er op.

Chiara: Uitstel is geen opstel.

Marie: 't Is opstel noch afstel.

Peggy (met de serveerboy en de drankjes): Dat is dan 22 euro alstublieft.

Nick (tegen Chiara): Mijn avond is naar de kloten en op de koop toe ...

Peggy: Had ik het maar 14 dagen eerder geweten !

Chiara: Hier je geld. 't Is allemaal Nick zijn schuld.

Peggy: Dankuwel.

Vince (als Peggy alweer binnen is): Schol, op betere tijden !

Chiara: Veertien dagen op voorhand ?

Marie: Ja 'k vrees dat je 't ondertussen met Nick alleen zult moeten doen.

Vince: Ik kan ze wel tussen twee telefoontjes in, eens goed aftasten in mijn bureau maar dan wel zonder pottenkijkers.

Chiara: Merci, zonder publiek ben ik al genoeg afgetast.

Marie: En is ze wel soa-vrij ?

Nick: Ze is vrij van alles ook al heeft ze tamelijk losse zeden en gewoontes.

Vince: Zeg het maar, ze doet het met Jan en alleman.

Nick: Bah, walgelijk !

Vince (tegen Marie): Waar waren we gebleven ?

Marie: bij Peggy.

Vince: Juist, Peggy.

Chiara: Als je 'r problemen mee hebt ...

Nick: kan Chiara je uit de nood helpen.

Vince: Zij ?

Nick: Beschouw het als een vriendendienst.

Marie: Waar vrienden al niet goed voor zijn !

Vince: Nick je bent in mijn achting gestegen. Geef me de vijf.

Nick: De normaalste zaak van de wereld. Zet ze maar in.

Vince: Overdag of's nachts ?

Nick (tegen Chiara): Zeg jij 't maar.

Chiara: Wanneer komt monsieur Fabrice ?

Marie : Nu eens 's nachts dan weer overdag.

Chiara: Ah ?

Vince: Zo, nog iets ?

Nick: De details.

Marie: Wordt ze graag in één adem afgeranseld en geneukt ?

Nick: 't Zou de eerste niet zijn.

Chiara: Tegelijkertijd ? Jezus Maria Jozef de natte droom van elke achtbare vrouw.

Vince: 'k Weet genoeg.

Marie: Voor achtbare vrouwen hebben we hier helaas geen gegadigden.

Vince: Sorry.

Chiara: Toe 'k Ben appetijtelijker dan ik er uitzie.

Marie: Heb je twee tepels per borst ?

Nick: Zij ? Pft !

Chiara: Om 4 mannen of vrouwen tegelijk te bedienen ?

Marie: Nee voor als je in verwachting raakt van 4 walgelijke baby's.

Nick: Ze neemt de pil.

Marie: Oef !

Vince: Elke dag ?

Chiara: Elke dag ?

Marie: Hopeloos ! Humor begrijpt ze ook al niet.

Nick: De mijne wel.

Marie: Da's pas echte liefde, humor zien waar er geen is.

Peggy (beteuterd): 'k Vrees dat ik me alweer vergist heb.

Vince: Alweer ? Godverdomme je doet het opzettelijk.

Peggy: 'k Heb geen andere keus, 'k werk hier nu 3 maand en je hebt me nog niet 1 keer gestraft.

Marie: 'k Voel dat er verandering op komst is.

Peggy: Bij mijn vorige werkgever in de Barmhartige Samaritaanse kreeg ik er 2 keer per dag van langs.

Chiara: Misschien kan ik daar wel aan 't werk.

Vince: Ik weet het. 'k Ben te goed. Nick ga je gang. Tuig ze maar eens gezellig af.

Nick (glunderend): Ik ?

Marie: Allee vooruit, voor 1 keer dat je je kunt verdienenstelijk maken.

Nick: Hier ?

Peggy: O ja ! Hoe meer toekijkende zielen hoe meer vreugd.

Chiara: 'k Wil ook een beurt.

Nick: Zwijg domme trut. Zie je dan niet dat ik met serieuze zaken bezig ben.

Vince: In mijn bureau en 'k wil niet dat X je hoort. Hij is in staat om ook met dat spelletje te beginnen.

Nick: 'k Maak een prop ...

Peggy: van mijn slipje.

Nick: Ja 'k heb dat nog gedaan. De politie staat voor vakmanschap op elk gebied.

Chiara: In 't vervolg draag ik er ook één.

Marie: Oké kleed ze volledig uit ...

Peggy: 'k zal hem wel een handje toesteken.

Marie: maar als je ook maar een poging onderneemt, al was 't een schuchtere om haar seksueel te intimideren ...

Vince: roepen we 'r de zedenbrigade bij ...

Peggy: (met Nick op weg naar binnen): tenzij ik met Nick tot een akkoord kan komen.

Vince: In dat geval knijpen we voor 1 keer een oogje dicht. We zijn geen onmenssen.

Zesde tafereel.

Vince samen met zijn dochter en zijn moeder.

Vince: Ik heb alles gedubbelcheckt met Peggy. Bij ons is hij niet.

Marie: Hij is hier een dik halfuur geleden weggelopen omdat ... weet ik nog waarom, geloof je me dan niet ?

Nelly: Weggelopen ? Dan hebben jullie op zijn ziel getrapt.

Vince: Ma ongewild. 'k Was nog maar net wakker. 'k Herinner me niet meer dan Marie trouwens waarover we 't hadden.

Marie: 'k Weet het weer, over zijn oma.

Nelly: Petronella.

Marie: Ja en over zijn seksleven.

Nelly: Zijn seksleven, mijn zaligheid !

Vince: Marie is hem nog achterna gelopen ...

Marie: Ja een eindje. Misschien is hij aan 't petanquen ...

Nelly: met Emiel. Hij en Emiel dat zijn twee handen op één buik.

Marie: Oma, laat het niet aan je hart komen. 'k Haal je ...

Nelly: een fruitbiertje.

Vince: Duvel voor mij.

Nelly: Gaat het met ... hoe heet ze ook weer ?

Vince: Lilawadee. Met vallen en opstaan.

Nelly: Alle begin is moeilijk.

Vince: Gelukkig zijn de katers overdag minder grauw dan 's nachts.

Marie: Niet verschieten, Peggy is tegen de kast gelopen.

Nelly: Thuis ? Is 't erg ?

Vince: Nee een geluk bij een ongeluk.

Marie: Ja een geluk dat 't niet erger is.

Nelly: Zoals Petronella zei" de malheuren staan niet stil".

Marie: En na die gevleugelde woorden ging ze te biechten.

Nelly: Elke dag ! Mijn zaligheid !

Peggy(met blauw oog maar ongemeen opgewekt): 't Fruitbiertje voor mevrouw, alstublieft.

Nelly: Dankje Peggy, sukkel toch, hoe zie j' eruit !

Peggy (lachend): Mijn oog ? Twee keer niks. Je zou mijn buik moeten zien, mijn buik en mijn billen ! (Wegdromend.) 't Was ...

Vince: heftig.

Peggy (lachend op de terugweg): Heftig ja, precies 't woord dat ik zocht.

Nelly (tegen Marie als Peggy alweer binnen is): De kast hé !

Marie: 'k Had er langer moeten over nadenken.

Vince: Vind ik niet.

Nelly: Nee 't was plausibel, alleen waren de billen er teveel aan.

Marie: Waar 't hart van vol was, van dat pak slaag, moest de mond van Peggy wel overlopen en 't was haar idee.

Vince: Zo is dat.

Nelly: Vergis ik me of is 't de eerste keer dat je ze zo onder handen hebt genomen ?

Vince: Ik ? In tegenstelling tot mijn strafregister is mijn slagenregister blanco.

Nelly: Was 't één van je gasten ?

Marie: De arm der wet. Dura lex sed lex.

Nelly: Nick ?

Vince: Hij liep hier al lang te watertanden.

Marie: 't Moest er bijgevolg van komen en vanavond was 't zover.

Vince: Eindelijk was zijn aanzoek klaar

Nelly: 't Was er één aan Peggy.

Vince: Mis, aan mij.

Nelly: En ?

Vince: Geweigerd. Met flikken en met flikkers ben je nooit voorzichtig genoeg, om verschillende redenen.

Nelly: Allicht wel.

Vince: Als troostprijs kreeg hij Peggy ...

Marie: en zij hem want eigenlijk was ze 'r op uit om ...

Vince: door mij te worden afgerost.

Nelly: Ingewikkeld maar hoe dan ook een win-win situatie voor allebei. 'k Heb hier één en ander gemist.

Vince: Dat denk je maar. 't Was een strafexpeditie achter gesloten deuren.

Marie: X is hier. Peggy heeft moeten kirren van plezier met een prop van haar slipje in de mond.

Vince: Een niemendalletje, voor 't zelfde geld had ze 't ingeslikt.

Marie: En ondertussen zat Nicks vriendin hier op haar honger en wie heeft er mogen afdokken voor de consumpties ? Zij.

Nelly: Een schande ! (Tegen Vince.) Als ze enigszins menselijk overkomt zou 'k ze in je plaats een paar keer goed verwennen, hier ergens in een donker hoekje.

Vince: Tiens da's nog eens een idee !

Marie: Oma de vriendin, van een gewapend individu !

Nelly: Hij moet ze niet pakken in zijn bijzijn maar achter zijn rug.

Marie: Achter zijn rug, dan is 't plezier er voor haar af.

Nelly: Ah ?

Vince: Precies en ze moet nog willen ook, mijn strafblad is al lang genoeg. Je weet toch ...

Nelly: waarom de zaak op mijn naam staat ? Maar al te goed. Maar al te goed.

Marie: Oma, gewone koppels doen het thuis, op een parkeerterrein of op 't werk.

Vince: Wij hebben de freaks, stuk voor stuk licht tot zwaar seksueel geperverteerden die weten waarom ze terugkomen.

Marie: Ja niet voor de spiegels boven 't bed. Die hebben ze thuis ook als ze willen.

Nelly: Inderdaad.

Marie: En evenmin voor de slijmerige namen van de kamers "Elixir d'amour" " Waar is dat feestje" "Bed en bonken". Pft !

Vince: Herdoop ze maar, geen probleem voor mij.

Marie: Allemaal ?

Vince: Ja behalve de kamer van monsieur Fabrice. Oude zonderlingen houden van namen waarin ze zich terugvinden.

Marie: Zoals de pastoor in zijn kerk. Van de kerk gesproken, hier heb je 'r al een, "Odeur de seins tétés".

Vince: " Odeur de seins tétés" klinkt glashelder zoals het lied van de merel voor een onweersbui maar is het niet iets te expliciet ?

Nelly (fluisterend): Voor de prefect ?

Marie: We leven hier niet van hem alleen en hij kan altijd wel een andere kamer boeken.

Nelly: Juist. En 't is niet omdat de merel op ons dak zijn deuntje fluit dat de onweersbui voor ons is.

Marie: 'k Ga elke kamerdeur laten herschilderen door een andere artiest.

Vince: Door ... 'k ga er hier niet goedkoop vanaf komen !

Marie En op de gang wil ik een poster van " De vrouw bij de bron" van Courbet.

Vince: Nog iets ?

Marie: Nee 'k heb me bedacht, een poster van "Rolla" van Henri Gervex, een erotisch-romantische kanttekening bij een gedicht van Musset.

Vince: Is 't alles ?

Marie: Nee. 'k Wil enkel nog dubbelzinnige nummers voor de kamers 421,69 enz. en 'k wil er een aantal bij.

Vince: Een aantal kamers bij ?

Marie: Iets voor later als ik 't zaakje hier zal overgenomen hebben.

Nelly: Mijn zaligheid Marieke, ga jij ..?

Marie: Ja maar eerst ga 'k nog 'Biologische antropologie en Neukultuurwetenschappen studeren.

Zevende tafereel.

Peggy (met donkere bril) in discussie met Emiel
die een pilsje drinkt.

Peggy: Bij ons is er nog nooit iemand van een kale reis thuisgekomen, nooit.

Emiel: En als ik ..?

Peggy: Ik regel alles 's avonds. Overdag hebben we ...

Emiel: Lilawadee.

Peggy: Klopt. Zou je overdag willen langskomen of 's avonds ?

Emiel: 's Avonds en ik elk geval in 't weekend.

Peggy: Prima. In 't weekend is 't hier altijd gezellig druk.

Emiel: Te druk moet het nu ook weer niet zijn.

Peggy: Nee dat begrijp ik. Ik kan je anoniem boeken, je inschrijven onder een
bestaande naam op een bestaand adres in 't buitenland.

Emiel: Hoe gaat dat dan precies in zijn werk ?

Peggy: We sturen de persoon in kwestie een mailtje met een afspraakbevestiging
voor een bepaalde dag bv. zondagavond van 8 tot 9, 't uur dat jij geboekt
hebt.

Emiel (gaat naar zijn achterzak): Federale recherche.

Peggy (lacht): Sinds wanneer gaan ze bij de politie niet meer op pensioen vóór hun
zestigste ?

Emiel: Hoe oud schat je me misschien ?

Peggy: Ongeveer even oud als Luc.

Emiel: Luc ?

Peggy: Ik verwed er mijn blauw oog op ... (toont het.)

Emiel: Mijn kinderen ! Sugar Jackson tegen 't lijf gelopen ?

Peggy: dat je regelmatig gaat petanquen met de opa van Marie.

Emiel: Alles juist. En je blauw oog heb je nog maar net en je bent het al liever kwijt
dan rijk.

Peggy: Spijt komt na de zonde. Volgende keer presenteer ik beter alleen mijn achterste, hoewel ...

Emiel: Bloot ?

Peggy: Ja 't is deugdelijker.

Emiel: Als 't deugdelijker is ... waar waren we gebleven ? Je blote kont brengt me helemaal van mijn stuk.

Peggy: Goed zo, daar dient ze voor !

Emiel: Zonde dat je 'r gaat op zitten.

Peggy: Dat ik ..? Af en toe. Niet de hele dag. Nu wat de kamer betreft die je voor je vriend wilt boeken ...

Emiel: Morgenavond van 8 tot 9.

Peggy: Ja terwijl zijn zoon zijn kleindochter terugbrengt bij haar moeder.

Emiel: Hoe heb je 't ...?

Peggy: Een fluitje van een cent. We zijn hier van alle markten thuis, een tweepersoonskamer ?

Emiel: Ja, ik houd ondertussen Nelly gezelschap en we hopen vurig dat Ishtar zijn jongeheer nu ja , aan de praat krijgt.

Peggy: Je moet er niet aan twifelen. 't Komt allemaal dik in orde. En mocht er toch een kink in de kabel komen...

Emiel: ben jij er nog en Sandra.

Peggy: Exact. Sandra ziet eruit als een donkere barbiepop ...

Emiel: en in 't vage vuur van haar donkere kijkers ...

Peggy: Sorry, commerciële prietpraat eigen aan mijn beroepswerkzaamheden.

Emiel: De leukste passage vind ik " hier betaal je enkel voor de kamers".

Peggy: Bah, laat ons zeggen min of meer leuk en min of meer waar.

Emiel: Nee nee nee nee, humor van de bovenste plank.

Peggy: Wat de rekening betreft ...

Emiel: Cash of Visa ?

Peggy: Niks daarvan. Voor Herr Hummel hebben Ishtar en ik de prijs van de kamer al geregeld ...

Emiel: Maar ...

Peggy: en tevens de korting op de kamer die de echte Herr Hummel heeft verdiend,
je weet wel hoe, bij zijn eerstvolgend bezoek.

Emiel: Jezus Maria Jozef !

Peggy: Die zitten er voor niks tussen geloof me. We zijn hier allemaal op alles
voorbereid.

Emiel: Vince ook ?

Peggy: Vince vooral

Emiel: En dat betekent ?

Peggy: Altijd minstens 1 kamer vrij en een interventieteam van 12 dames in standby.

Emiel: 12 ? Dat is 2 keer 6, een authentiek hulpkonvooi !

Peggy: niet overdrijven, een hulpkonvooitje.

Dame op hoge hakken en donkere panty
(over 't hoofd) haast zich naar buiten.
Peggy en Emiel kijken geamuseerd toe.

Peggy: We piepen ze op en binnen 't kwartier zijn ze hier. Heb j 'een ogenblik ?
(Gaat naar binnen zonder op Emiels antwoord te wachten.)

Emiel: 12 in standby ? In 't weekend waarschijnlijk. Dames die binnen 't kwartier hier
zijn ... tja daarvan ben ik er ongetwijfeld wel een aantal tegen 't lijf gelopen in
de supermarkt, bij de bakker, in de krantenwinkel. Godweet waar ! Vanaf
maandag ... nee 't zijn dames. 'k Ga ze 'r niet kunnen uitpikken. Die van
daarnet misschien ? Nee niet als ze haar panty op zijn plaats draagt.

Peggy: Ziezo Herr Hummel is geboekt en alleen jij en ik weten wie erachter
schuilgaat.

Emiel: En Vince, vraagt hij zich niet af ..?

Peggy: Nee, hij controleert de kassa en hij ziet er op toe dat de inhoud ervan klopt
met de geboekte uren.

Emiel: Prachtig. Dat hebben we getweeën toch maar fijntjes geregeld.

Peggy: Zo is dat. Nu wat de op te piepen dames betreft ...

Emiel: Ja.

Peggy: 't Is niet omdat iemand op straat opgepiept wordt dat ze ...

Emiel: En toch zal ik er telkens weer eventjes aan denken bij de ene al wat langer dan bij de andere.

Peggy: 'k Kan 't me voorstellen. En weet je wat ik me afvraag ?

Emiel: Nee.

Peggy: Echt niet ?

Emiel: Een gok, in welk type ik geïnteresseerd ben.

Peggy: Zie je wel dat je 't weet !

Emiel: Een zodanig schimmig type dat mijn leven te kort zal zijn om er één ...

Peggy: Mamma mia !

Emiel: Ik ben er zonder overdrijving al sinds mijn vijftiende vruchteloos naar op zoek.

Peggy: 'k Haal er Vince bij. Drink je glas uit, 'k Trakteer je op een ander. Drinken helpt om 't onmogelijke te vinden.

Als Peggy met het lege glas naar binnen is ...

Emiel: 'k Zou beter 't hoofdstuk afsluiten. Niemand is naar zo'n type op zoek en dan toch zeker hier niet.

Vince (schudt Emiel de hand): De vrienden van mijn pa, zijn mijn vrienden. Ken je hem al lang ?

Emiel: We zijn buurjongens geweest in de jaren '60.

Vince: Peace, love en Wight is Wight.

Emiel: en Mary Quant.

Peggy (met Duvel voor Vince en pilsje voor Emiel, gaat erbij zitten): ik Ben benieuwd.

Vince (klinkt met Emiel): Op de drank en de wijven pardon de vrouw van je dromen.

Emiel: Gezondheid !

Vince: Laat eens horen. Ik maak me sterk dat het eind van je zoektocht in zicht is.

Emiel: 't Is simpel. Ik zoek een staande vrouw.

Vince: Een bestaande.

Emiel: Nee een staande.

Peggy: Oei oei oei, een prozaïsch type dat niet leest op 't toilet. We zitten lelijk in de puree.

Vince: En waarom in de puree ..?

Emiel: Omdat vrouwen die op hun billen zitten hun rondingen naar de ... ik bedoel ruïneren.

Peggy (rechttop): Larie, voel maar eens.

Emiel (geeft zijn handen de kost): 't Spijt me, je kont geeft me gelijk.

Vince: Mag ze nooit gaan zitten nooit of nooit ?

Emiel: Nee.

Peggy: Mag ze 'r gaan op liggen ?

Emiel schudt van nee. Op 't zelfde ogenblik begint een onbekende vrouw rondjes te wandelen in de tuin. Na een tijdje gaat ze languit liggen op de buik. Peggy lacht fijntjes en steekt dan opgelucht 1 duim in de lucht.

Achtste tafereel.

Aan een tafel voor drie nippen Nelly en Sonja aan hun koffie.

Nelly: En zeggen dat 'k jullie hier nooit eerder heb gezien.

Sonja: Hilda heeft hier 9 dagen gratis gelogeed tijdens de overstromingen en sindsdien komen we regelmatig.

Nelly: In de week waarschijnlijk.

Sonja: Ja meestal wel.

Hilda: Zo, voor een sanitaire stop is't hier toch een stuk veiliger...

Sonja: en gerieflijker ...

Hilda: dan in "De postkoets". We waren hier al eerder op de avond.

Nelly: 'k Weet het van Ishtar.

Marie (tegen Sonja en Hilda): Hallo .

Nelly: Marie mijn kleindochter.

Sonja en Hilda: Hallo.

Sonja: We waren net over je lievelingsvak bezig

Marie: In afwachting dat er ...

Nelly: Ze waren hier terwijl Ishtar je aan 't bijwerken was.

Marie: Helaas, ik vrees dat we voor vanavond geen driepersoonskamers ...

Nelly: Een driepersoons, mijn zaligheid. Hilda en Sonja zijn hier voor ... voor ...

Hilda: voor de sanitaire kant van 't toilet.

Marie: Larie, voor 't toilet voor de gezelligheid van de achtergevel. Waarom niet voor de paradijselijke kant aan de uitwerpselen van de overvliegende eenden ?

Sonja: Komen ze allemaal zo moeizaam terzake ?

Marie: Wat zou je willen, we hebben hier uitsluitend pathologische gevallen, jullie zijn echt twee buitenbeentjes.

Nelly: Maar de dienststers weten waarmee ze bezig zijn. Ze halen 't eruit met de vingers in de neus.

Hilda: Bij wijze van spreken.

Marie: Ja. Oma wat denk je van " Bloot en spelen" ?

Nelly: 't Is spiritueler dan " De naaimachinereparatrice" maar ..

Marie: Oké 't is nog niet je dat. (En weg is Marie.)

Nelly: Ze zoekt nieuwe namen voor de kamers.

Hilda: 'k Dacht het al. En 'k heb zonet Peggy zonder bril gezien.

Nelly: En je zei bij jezelf, die is vast tegen de kast gelopen.

Hilda: Nee daarvoor zag ze 'r te stralend uit. Volgens mij ...

Sonja: Peggy ?

Nelly: Klopt. Ze is pijngeil . Ze heeft erom gevraagd en zoals je gezien hebt is ze niet van een kale reis thuisgekomen.

Sonja (onder de indruk): Slaag gevraagd, gekregen en ervan genoten !

Nelly: Elk diertje zijn plezierje. Sommige slakken houden van sla, sommige vrouwen van slaag.

Hilda: Mijn kinderen !

Sonja: 'k Zou wel eens willen weten wie ...

Nelly: Komt in orde. Voor een lichte rammeling zou 'k Waldo laten oppiepen voor een stevige Bill.

Sonja: Kan 't vanavond nog nu 'k hier toch ben ?

Hilda: Wablief ? Ga je je ..?

Nelly (aan Sonja): Een tweepersoonskamer ?

Hilda: Ja zonder mij oei oei oei !

Nelly: 'k Doe een goed woordje voor je bij Vince. 'k Zie 't aan je ogen je wacht hier al veel te lang op.

Hilda (als Nelly naar binnen is): Wat een vreemde frustratie toch !

Sonja: Een oude. Als kind al was ik stikjaloers op mijn vriendinnetjes die er wel geregeld van langs kregen.

Hilda: 'k Herinner me 1 lichte oorveeg van mijn oma.

Sonja: Gelukzak ! Ik zou tegen haar schenen geschopt hebben om er meer te krijgen.

Hilda: Als dat maar met 1 rammeling in orde komt !

Peggy (zonder bril) " Nelly is bij Marie ... zal ik nog koffie brengen of ..?

Sonja: Nee dank u

Peggy (gaat erbij zitten): Ik begin met ' t goede nieuws. Waldo ziet eruit als een lamme goedzak met een bokstersneus en handen als schepkranen.

Hilda: En Bill ?

Peggy: Bill als een kruising tussen een Engelse bulldog en een Amerikaanse bulldozer. Met 1 vuist slaat hij een ijzeren hek aan diggelen.

Sonja: We nemen Bill.

Hilda: Oké gemuilband.

Peggy: En nu 't slechte nieuws. Jullie zullen de pijn moeten verbijten tot volgende week.

Hilda: Welke pijn ?

Sonja: De pijn veroorzaakt ... veroorzaakt door 't lange wachten op de rammeling. Voel je ze dan niet ?

Hilda (schamper): Amper.

Peggy (tegen Hilda): Alles komt in orde een kwestie van geduld. Morgen ga je al iets meer voelen.

Sonja: Ja hou me op de hoogte.

Hilda: En als ik niets voel ?

Peggy: Als je je inbeeldt dat je niks voelt spreek er dan in alle rust over met je huisdokter.

Sonja: Ja misschien kan hij je met de hulp van een goeie neuroloog uit de psychiatrie houden.

Hilda: Uit de ..? Zou je kunnen geloven dat 'k die pijn nu echt wel begin te voelen ?

Peggy: Waar precies ?

Hilda: Hier hier en hier. Boven mijn oog, in mijn buik en op mijn billen.

Peggy: Niet in je hoofd ? Bizar. 1 uur 2 uur of de ganse nacht ?

Sonja: Een driepersoonskamer volgende zaterdag van 8 tot 9.

Peggy: Zeker ? Een uur is zo voorbij; de tijd dat je je kleding uittrekt alles keurig vouwt en opbergt ...

Hilda: Neem maar direct 2 uur want ik voel ...

Peggy: dat je je tijd gaat nemen voor 't karweitje.

Hilda: Ja, als ik me al uitkleed.

Peggy: Als je niks uittrekt zou de behandeling wel eens zijn deugddoend effect kunnen missen. Ik spreek uit ondervinding.

Hilda: En als ik nu eens gewoon toekeek ?

Sonja: Mij goed.

Peggy: Dat zou dan wel echt zonde zijn.

Sonja: Je kan 't eerste uur gewoon toekijken en daarna ...

Peggy: Ja en als je 't na een uur toch maar niks vindt kijk dan gewoon de andere kant op.

Hilda: Terwijl zij ...

Sonja: een goeie beurt krijgt.

Peggy: Alles is hier zo geregeld dat wat je ook doet de prijs dezelfde blijft.

Hilda: 'k Wil waar voor mijn geld, als ik de andere kant opkijk smijt ik toch mijn geld gewoon weg.

Peggy: Vind ik ook.

Sonja: En als we nu eens ...

Hilda: Als we wat ?

Peggy: O ja als jullie er nog iemand bij willen hebben we ook nog Rico.

Sonja: Rico ?

Peggy: Rico doet aan K1 en ziet eruit als een rijpe pompoen. Zijn handen zijn bakstenen en ...

Hilda: Zonder Rico.

Sonja: De rijpe pompoen op een andere keer.

Peggy: Oké een driepersoons voor aanstaande zaterdag ...

Sonja: van 8 tot 10.

Peggy: Prima. 'k Verwittig Bill. (Klaar om binnen te gaan.)Nog vragen ?

Sonja: We weten genoeg.

Peggy: Vóór ik het vergeet, we wijken nooit af van de vastgestelde prijs, ook niet als de lakens onder 't bloed zitten.

Sonja: Goed zo !

Hilda: Goed zo ?

Peggy: Anders wordt het als ook de bedsprei de dekens de matras de gordijnen 't behang en de tapijten ...

Sonja: 'k Ben er gerust in, zoveel bloed hebben we niet.

Negende tafereel.

Niemand op 't terras of in de tuin. Binnen wordt "Baila me van de Gipsy Kings luider gezet. Sandra die er helemaal niet uitziet als een barbiepop komt dansend met een onbekende man naar buiten. Als de muziek stopt geeft hij haar een tik op haar achterste en verlaat vrolijk fluitend 't hotel langs de tuin terwijl Sandra lachend weer binnengaat. Tien seconden later komt Chiara rampzalig zwaar geschminkt naar buiten. Ze trekt een stoel achteruit en gaat zitten , beide voeten op de tafel.

Chiara (haalt een spiegeltje uit haar handtas en lijkt best tevreden met wat ze ziet): Waar blijft dat drankje ? (Laat haar handtas staan en wandelt zenuwachtig tot aan 't pad naar buiten waar ze door een onbekende wordt aangesproken. De onbekende gaat weer weg en Chiara komt dan maar terug naar haar tafeltje.) Nog 5 seconden en 'k ben hier weg, nee nog 5 minuten.

Marie (komt sms'end buiten): Chiara Jesus, hoe is 't gebeurd ?

Chiara: Gebeurd ?

Marie: Ben je dan niet in je schminkdoos gevallen ?

Chiara: Alleen met mijn smikkel.

Marie: Het lijkt erop alsof je uren nodig hebt gehad om er weer uit te geraken. Als mama op strooptocht gaat is ze op 2 minuutjes klaar.

Chiara: Dan jaagt ze vast niet op grof wild.

Marie: Op rijke weduwnaars.

Chiara: 'k Dacht het al. Twee druppels parfum achter de oren en twee onderaan de polsen.

Marie: Plus twee hier aan de binnenkant van de dijen boven haar omakousen waar die ouwe rakkers graag zitten aan te prutsen.

Chiara: Is 't waar ? Daar ? Potverdekke goed om te weten. En trekt ze'r dikwijls op uit vergezeld van zes druppels parfum ?

Marie: Zeven dagen op zeven, in de week dat ik bij papa ben.

Chiara: Om je niet 't verkeerde pad op te helpen zoals mijn betovergrootvader zei.

Marie: Hoe weet je 't ?

Chiara: Dat hij dat zei ? Van horen zeggen.

Marie: Hoe een slecht voorbeeld met de tijd een goed kan worden.

Chiara: Bedoel je dat je ook ..?

Marie: Niet direct. 'k Ga eerst studeren , daarna enkele jaren 't zaakje hier runnen en vóór de avond valt over mijn leven in goud grossieren zoals mama.

Chiara: In goud ?

Marie: Ja, staven vooral.

Chiara: Veel ?

Marie: Veel, wat is veel ?

Chiara: 1000 kilo.

Marie: Een ton ?

Chiara: Meer, 1000 kilo.

Marie: C'est ça ! Meer dan jij met je begenadigde flik samen kunt opheffen.

Chiara: 't Zit toch veilig hoop ik.

Marie: Ik ook. Stel je voor .. !

Chiara: Weet je dan niet waar ze 't verstopt ?

Marie: Toch wel maar 'k betwijfel of het daar wel veilig zit.

Chiara: In een kluis ?

Marie: Nee, onder haar bed.

Chiara: O daar ! Hoe hoog ?

Marie: 40 50 cm. Wat denk je ?

Chiara: Wat ik denk ?

Marie: Ja.

Chiara: Ik denk dat ik eens moet langskomen, met Nick.

Marie: Zou je dat echt willen doen voor een hulpeloze alleenstaande vrouw met goud en kind ?

Chiara: Met veel plezier, maandagavond om 9 uur is dat goed ?

Marie: Zo dringend is het nu ook weer niet.

Chiara: Toch wel, toch wel. 't Is een kleinigheid en Vince staat ook altijd direct klaar voor Nick.

Marie: Ware 't niet dat we kamers tekort hebben 'k kon onmiddellijk Bill Waldo of Rico voor je oppiepen.

Chiara: Eerlijk gezegd ...

Marie: wil je nu eerst ...

Chiara: je mama's goud ...

Marie: in veiligheid brengen voor je je laat bespringen door twee of drie geile bokken tegelijk.

Chiara: Drie ? Waarom niet door een hele voetbalploeg ?

Marie: Ziezo 'k heb een berichtje gestuurd zonder tegenbericht is 't in orde.

Chiara: 't Adres nog.

Marie: Sorry Vinkenlaan 4. Op 2 verzamelt Freek binnen en buiten waskuipen en op 6 wonen waarschijnlijk twee oude wijven als ze ondertussen niet 't hoekje om zijn.

Chiara: Om 9 uur's avonds zouden ze beter thuis zijn als je 't me vraagt.

Marie: Thuis ? Goed gezien, alhoewel ...

Sandra (met drankje): 4,50 alstublieft.

Chiara: Hier dat zijn er 5. Heb je 't zelf samengesteld ?

Sandra: Danku. Heb je echt zo lang moeten wachten ? Sorry hoor hoog bezoek.

Marie: Chiara en Nick komen maandagavond langs bij mama.

Sandra: Kent ze 't adres ?

Chiara: Vinkenlaan 4 naast de badkuipenverzamelaar.

Sandra (krijgt kniestoot van Marie): Vinkenlaan 4. (Terzijde.) Als dat maar goed afloopt !

Chiara: Makkelijk te onthouden. 'k Ben dol op vinken, vandaar ...

Sandra: Op blinde ook ?

Chiara: Minder. 'k Heb liever dat ze zien waar ze lopen.

Tiende tafereel.

Sandra met Nelly over 't reilen en zeilen in de
VenividiVince.

Nelly: 't Is nu eenmaal zo, elk uur kan ons laatste zijn

Sandra: Zo is dat maar we gaan er de pret niet voor laten. 't Is wel vreemd dat als we
boven een gozer verliezen hij onveranderlijk 't tijdelijke voor 't eeuwige
verwisselt op kamer 7.

Nelly: De dodenkamer, brr !

Sandra: Leven tot we 'r ons hachje bij laten. "La vie à mort". Bravo Marie. Nog 4.

Nelly : Vince was zo enthousiast dat hij al onmiddellijk een passende tekst vond
voor op 't bidprentje van de afliesige " he loved life and lived it to the full".

Sandra: Ze heeft inmiddels ook al een kopie besteld van 't schilderij dat op de gang
komt.

Nelly: Ze weet van aanpakken Marieke, dat heeft ze van mij.

Sandra: 't Is niet alles.

Nelly: Nee ? Wat heeft ze dan nog uitgespookt ?

Sandra: Nick en Chiara uitgenodigd ...

Nelly: Nick en Chiara ?

Sandra: om na te gaan of 't goud van haar mama wel safe is.

Nelly: Wat is ze met die twee zotte ..?

Sandra: Tja ... wait and see en luister , de afspraak is dat ze maandagavond ...

Nelly: bij haar mama

Sandra: thuis ja, gaan controleren of de schat veilig weggestopt is onder 't bed.

Nelly: Onder 't bed ?

Sandra: Ja, zou je kunnen geloven dat Chiara ..?

Nelly: dat geslikt heeft ? Nee maar 'k geloof wel dat Marie haar mama een serieuze
poets aan 't bakken is.

Sandra: Mis want als ze al in de slaapkamer geraken zullen ze rap hun biezen
pakken ...

Nelly: Ah ja ?

Sandra: als ze zien dat 't ook t nachtverblijf is van een allesbehalve goedaardige pitbull.

Nelly: Slaapt Lieve met een pitbull ? Mijn zaligheid !

Sandra: De pitbull van de Gentse assisenpleiter Cartuyzers.

Nelly: 'k Ben helemaal mee, i.p.l.v. naar de Finkellaan heeft ze de goudzoekers naar de Vinkenlaan gestuurd.

Sandra: Ja " makkelijk te onthouden" zei Chiara " ik hou van vinken".

Nelly: Net nu Cartuyzers in Parijs aan 't pleiten is !

Sandra: Brute pech voor ons koppel.

Nelly: Is't een reu ?

Sandra knikt ja.

Nelly: Oei oei oei !

Sandra: Zie je 't tafereel ?

Nelly: Min of meer.

Sandra: Nick als een haas ervandoor en Chiara op zijn hondjes gepakt en nog gepakt door 't hitsige beest.

Nelly: Door ... mijn zaligheid !

Sandra: Nee de hare ! Weet je waaraan ik denk ?

Nelly: Ah nee 'k wil geen beesten in ons hulpkonvooi

Sandra: Een kleintje ?

Nelly: Nee, uitgesloten. Als je 'r gegadigden voor hebt stuur ze dan maar naar een hondenpension.

Sandra: We hebben hier nog nooit een dame een kamer geweigerd.

Nelly: Een dame ?

Sandra: Ja een vrouwelijk wezen ...

Nelly: op zoek naar een goed uitziende welgeschapen hond.

Sandra: Ja niet 't eerste 't beste keffertje.

Nelly: Nee dames die beginnen met een hond eindigen vroeg of laat met een nijlpaard. En we verhuren geen beestenverblijven maar persoonskamers.

Sandra: En zeggen dat ik ze zo vredig ingeslapen zie liggen tussen de poten van de nog nahijgende viervoeter.

Nelly: Dat ze zich maar rap uit de voeten maakt.

Sandra: Zou 't er kunnen stuiven ?

Nelly: En of !

Sandra: Voor haar of voor de hond ?

Nelly: Voor haar. Cartuyzers is er de man niet naar om uit te varen tegen zijn blaffer omdat hij hem in de slaapkamer betrap met een vreemde vrouw.

Sandra: Goeie pleiter, fijne man. Maar ...

Nelly: Ja.

Sandra: laat het nu precies dat zijn waarop ze kickt, op een stevige rammeling.

Nelly: Geen probleem, Cartuyzers is van alle markten thuis. Maar ik denk ook aan iets ...

Sandra: Aan de reactie van Nick.

Nelly: Die zal me een zorg wezen ! Nee 'k vraag me af of Marie 't scenario geschreven heeft tot hier.

Sandra: Tot de blijde thuiskomst van Cartuyzers ?

Nelly: Ja.

Sandra: Verder, een goed stuk verder

Nelly: Ah ?

Sandra: Bij Marie is ze al met een boxershort van Cartuyzers over haar blote kont thuisgekomen.

Nelly: En ? Weer ?

Sandra: Je mag twee keer raden.

Nelly: Wat een schat van een kleindochter !

Marie: 't Gaat over mij. Geef het maar toe.

Nelly: Over je menslievende kant schatje.

Sandra: Hm !

Marie: Zeker ? Niet over mijn perverse trekjes ?

Nelly: Nee, hoewel 't ene 't andere niet helemaal uitsluit.

Sandra: Een kwestie van interpretatie.

Nelly: De nagel op de kop.

Marie: Chiara en Nick dringen op kousenvoeten de slaapkamer binnen. Spartacus de pitbull denkt met zijn hondenverstand, joepie mijn baas is "uitgepleit".
En dan ? Wat gebeurt er dan ?

Nelly: Vanalles.

Marie: Dat zal wel !

Sandra: Geef je ogen de kost. Onze twee goudzoekers duiken samen opgewonden onder 't bed.

Marie: 'k Zie ze perfect in actie.

Nelly: Oog in oog met 't beest de tanden in aanslag , zet Nick het op een lopen.

Marie: En dan ? En dan ?

Nelly: De rest is niet geschikt voor publicatie in de "Kroniek van 't leven zoals het de dag van vandaag is".

Marie: Oma, 'k word volgende maand negentien. Laat mij daar maar over oordelen.

Nelly: Zoals je wilt, Sandra zal 't je vertellen als je 't toch per se wilt horen.

Sandra: Sluit je ogen. 't Wordt ... laat ons zeggen kleurrijk. Terwijl Chiara op handen en voeten vanonder 't bed komt bijt de pitbull gulzig haar kont bloot.

Nelly: En wat er dan gebeurt ...

Marie: Zeg het maar oma dat 'k zie of het klopt met wat ik in gedachten heb.

Nelly: Wat er dan gebeurt is min of meer simpel, nu ja niet voor iedereen, ze doet het met de hond of de hond met haar ...

Sandra: en valt dan in slaap tussen de poten van 't beest ...

Nelly: dat haar met zijn bloederige tong zalft waar hij haar liefkozend heeft gebeten.

Marie: Shit, dat we daar geen foto's van hebben !

Sandra: Van de ... en van de ...

Marie: Ja van de schone en 't beest.

Sandra: Bah je hebt nog 2 nachten om dat te regelen.

Marie: Da's nog waar ook.

Sandra: En tenslotte moet ons komisch duo ook nog 2 nachten slapen ...

Nelly: 2 nachten waar maar geen eind aan lijkt te komen ...

Sandra: vóór 't eindelijk zover is.

Elfde tafereel.

Vince aan een tafeltje met Francesca.

Vince: Dat was Bill.

Francesca: Brr, griezelige vent !

Vince: Opgepiept. We hebben 6 heren en 12 dames in ons hulpkonvooi, stuk voor stuk lustobjecten.

Francesca: 6 heren + Bill of is Bill 1 van de 6 ?

Vnce: 1 van de 6.

Francesca: Tja als Bill een heer is en een lustobject is hij zowel als heer als als lustobject een kat in een zak.

Vince: Vind je ? Bill is onverbeterlijk in zijn specialiteit en daar komt het op aan.

Franscesca: Goed voor hem.

Vince: Maar jij kickt niet op zijn specialiteit ?

Francesca: Nee definitief niet, wat ze ook moge zijn. Jesus !

Vince: Zien we jullie hier nog terug ?

Francesca: Waar blijft Louis ? Wat een slijmerd ! Weet jij waar hij uithangt ?

Vince: Ik ? Nee. Hoe zou'k ?

Francesca: Sorry.'k Ben in de war. Zou je 'r alsjeblieft willen van profiteren ?

Vince: Nu ?

Franscesca: Alsjeblieft.

Vince: Kom. (Neemt Francesca bij de hand en gaat er in ijltempo mee naar binnen.)

Na enkele seconden komt een man tot aan 't terras, twijfelt en gaat dan weer weg. Vervolgens komt hij op zijn stappen terug en gaat naar binnen. Weer enkele seconden later komt Sandra zwoel dansend op de muziek van Besame mucho (de versie van Bocelli) met de man naar buiten. Als de muziek stopt loopt ze een eindje met hem mee, wuift hem uit en gaat dan weer naar binnen.

Francesca (heeft een twinset en een broek aan van Marie, bekijkt wat ze heeft aangetrokken): 't Lijkt wel maatwerk !

Peggy (met donkere bril): Duvel voor mevrouw, van een onbekende fan.

Francesca: Voor mij ?

Peggy: Ik heb geen fans en dorst al evenmin.

Francesca (na een ferme teug): Ah dat doet deugd !

Peggy: 'k Hou je een ogenblik gezelschap, eventjes maar terwijl Vince ...

Francesca: op adem komt.

Peggy: Precies en 'k ben zeker dat jij nog een stuk van de avond had kunnen doorgaan.

Francesca: Eigenlijk best wel. 'k Voel me nog fris. (Neemt een flinke teug bier.)

Peggy: Je ziet er fantastisch uit. Je moet eens meer langskomen.

Francesca: (lachend, haar outfit showend). 'k Zal wel moeten. Tactiek of ..?

Peggy: Eerlijk, 'k heb hem dat nooit eerder weten doen.

Francesca: Op een gewone avond zou 'k de neiging hebben om je niet te geloven...

Peggy: maar vanavond kan ik je wijsmaken wat ik wil.

Francesca: Misschien wel.

Peggy: Laat eens horen, toeval of tactiek dat Ishtar Louis aan de bar aan de praat houdt ?

Francesca: Eerst tactiek om Vince de gelegenheid te geven een deel van mijn garderobe stuk te scheuren.

Peggy: Je kon hem ook niet een beetje helpen ! Stond je hoofd er niet naar misschien ?

Francesca: Heel mijn lijf stond er naar. 'k Was zo opgewonden dat hij me had kunnen villen zonder dat ik het zou gevoeld hebben.

Peggy: Dus 10 op 10 voor Ishtar ?

Francesca: Zonder twijfel.

Peggy: Hm ! Eerst tactiek, dat heb je juist gezien en nu ?

Francesca: Sorry nu heb ik als enig buikgevoel smeulend vuur in mijn onderbuik.

Peggy: Nog geen behoefte aan meer van die spetters ?

Francesca (ledigt haar glas): Daar is het nog net iets te vroeg voor .

Sandra (met fruitbier voor Peggy en Duvel voor Francesca): Van Louis.

Peggy: Op zijn gezondheid !

Sandra: Hij wil volgende week terugkomen hoewel ik niet 100 % overeenstem ...

Peggy: met 't beeld dat ik , zaken zijn zaken, van je heb opgehangen.

Sandra: Als kat in een zak heb ik de verdienste dat ik meer ben dan alleen maar een kat in een zak.

Francesca: Klopt. De tijd gaat snel, een eeuw is zo voorbij.

Sandra: Capisco. Een vierpersoons zoals vandaag ?

Francesca: Ze mag een ietsje ruimer zijn.

Sandra: Voor vijf ? Oké 't is zo goed als geregeld.

Peggy (eens Sandra binnen is): Bill Waldo en Rico het knoktrio ...

Francesca: Uitgesloten. Zet je bril eens af.

Peggy (de bril in de hand): En ..?

Francesca: « Cachez cet oeil que je ne saurais voir ! »

Peggy : Naar 't schijnt heeft Rico één of andere dichtbundel uit 't Engels vertaald naar 't Italiaans.

Francesca: Terwijl hij een gewillig slachtoffer een blauw oog aan 't slaan was ?

Peggy: Wie weet !

Francesca: Traduttore, traditore of vertaler verrader. Weg ermee.

Peggy: Zeker ?

Francesca: Ja van de twee. Zeker van de uitdrukking, 'k heb gestudeerd aan de universiteit van Triëst, en zeker dat 'k Rico niet hoef. Nog een ander Italiaans gezegde ?

Peggy: Allee nog eentje.

Francesca: " Wie tegelijkertijd loopt en schijt krijgt stront op de hielen".

Peggy: 'k Heb van de slag nog minder dorst.

Marie (tegen Peggy): Alweer aan de drank ?

Peggy: Ik ?

Francesca: Daarnet dronk ze nog als een paard en één Italiaans gezegde later ...

Marie: Was 't zo ' wansmakelijk : ? (Drinkt in 1 teug Peggy's glas leeg.) Opgelost.

Peggy: Merci.

Marie: 'k Heb kamer 7 herdoopt.

Peggy (tegen Francesca): Ze herdoopt ze allemaal en daarna krijgen ze ook nog allemaal nieuwe nummers.

Francesca: Ah ?

Marie: "Nights in white satin" klinkt als de voornamen Pamphile of Euphrasie voor een wiegekind.

Francesca: En Francesca ?

Marie: Geen sikkepit beter en Marie klinkt al helemaal ouwe- wijvenachtig.

Francesca: En 'k ging je net vertellen ...

Marie: hoe beeldig ik er uitzie. 'k Weet het. Maar als je dat "sexperiment" nog eens overdoet kleed je dan gewoon eerst uit zoals iedereen. Zo kun je achteraf je eigen plunje weer aantrekken.

Twaaalfde tafereel.

Vince in gesprek met Nick.

Nick: Daarvoor heb j'een os nodig en je houdt me dag in dag uit voor een ezel.

Vince: Ik ?

Nick: Je beschermt de kippen als je de vos neerlegt maar je beschermt de vos niet als je de kippen neerlegt, snap je ?

Vince (geeuwt): Nee niet echt en jij ?

Nick: Nee want ' k heb geen kippen. Onder ons gezegd toch wel één, een kip zonder kop, Chiara (Schatert het uit.)

Vince: De kip die je me een uur geleden hebt willen verpatsen of weet je 't al niet meer ?

Nick: Glad vergeten ! So what ? Hier hebben de grieten aan hun benen genoeg.

Vince: Als er maar voeten onder staan.

Nick: Voeten ? Ah ja kwestie van z'een blauw eksteroog te kunnen slaan.

Vince: Je frank valt snel.

Nick: Iets voor maandagavond met mijn knuppel, nee voor dinsdagavond.

Vince: Waar zit ze je kip ? Zit z'al op stok ?

Nick: Zij ? 'k Sluit ze niet op.

Vince: Een echte scharrelkip...

Nick: zonder kop, onvoorstelbaar ! Al 't denkwerk is voor mij. Gelukkig is de kop bij mij beter dan de rest.

Vince: Veel beter !

Nick: Heb je 't gemerkt ?

Vince: Ik ?

Ishtar: 'k Heb net X, je weet wel op 4, met een lichte hartmassage weer bijgebracht.

Vince: En wat is dan 't probleem ?

Ishtar: Zijn blauwe pil is nog niet uitgewerkt en zijn tijd is op. Wat doe'k ermee ?

Vince (tegen Nick): Heb je geen foto van je kip zonder kop ?

Nick: Nee, Chiara op fotopapier, ik denk er niet aan.

Vince (tegen Ishtar): Hou onze schrandere vriend hier gezelschap. Ik weet hoe 'k dat probleem bij mij aanpak.

Ishtar (als Vince weg is): En je vriendin, hoe heet ze ook weer ?

Nick: Chiara.

Ishtar: Juist Chiara.

Nick: Een fenomeen het mokkel !

Ishtar: Op welk gebied ?

Nick: Ze gelooft dat sommige mensen in deze tijd, in welk jaar zijn we intussen ?

Ishtar: 't Doet er niet toe, zeg maar.

Nick: hun goud verstoppen onder hun bed.

Ishtar: Jij niet ?

Nick: Nee, als ik dat hoor lach ik me een bult, jij toch ook ?

Ishtar: Sst ! Lieve de mama van Marie ...

Nick: Zij ? Jesus ! **Vertrouwt ze de banken niet?**

Ishtar: Jij wel ?

Nick: Ook niet.

Ishtar: Zie je wel ! Ze weet niet eens hoeveel er onder steekt.

Nick (mijmerend): Niet te geloven ! Vinkenlaan 4.

Ishtar: Ergens in de buurt van 't stadion. Als je 2 minuutjes hebt ga'k het aan Marie vragen.

Nick: Laat maar zo. Laat maar zo. Als er maandagavond iets gebeurt, maandagavond is een voorbeeld meer niet ...

Ishtar: Dat spreekt vanzelf.

Nick: moeten ze mij niet in verdenking gaan stellen.

Ishtar: Ik heb de oplossing.

Nick: Perfectie is de rode draad in mijn leven.

Ishtar: Zo wil ik het horen. Stel dat er maandagavond ...

Nick: rond een een of 9 ...

Ishtar: ja toch iets gebeurt, dat een gewapend koppel met de schat verdwijnt, Lieve
kan zich amper verplaatsen, ze pikkel op één been.

Nick (terzijde): Om 9 uur ? Met heel Leuven Centraal maar niet met Nick ! Om 8 uur
begin ik eraan.

Ishtar (terzijde): Spartacus jongen maak er maar een gezellige avond van.

Nick: En die oplossing ?

Ishtar wijst met 't hoofd de verdieping aan.

Nick: En die wekenlange wachttijd ?

Ishtar: Voor een speciale gelegenheid houden we altijd een kamer vrij en dit is er zo
één of niet soms ?

Nick: En of ! Meesterlijk, jij mijn alibi en ik dat van jou.

Ishtar: 'k Wist dat je 'r wel iets zou op vinden !

Nick: Ik Salomon en jij ...

Ishtar: Salomona. Luister goed Salomon ik boek je ...

Nick: van 8 tot 9 in een tweepersoonskamer.

Ishtar: In een vijfpersoons voor de nacht.

Nick: In een ..? (Terzijde.) Gelukkig is de prijs van van 't goud aan een forse remonte
toe.

Ishtar: Jij, Sandra, Samir de ambassadeurszoon, Chiara en ik.

Nick: Zonder Chiara.

Ishtar: Nee, in 't beste geval heeft ze ons niet nodig maar in 't slechtste ...

Nick: Bah !

Ishtar: Geloof me voorzichtigheid is niet alleen de moeder van de porseleinwinkel
maar evenzeer van de goudwinkel.

Nick: Is't breekbaar 't spul ?

Ishtar: Buigzaam en je kan het met viagra niet verstevigen.

Terwijl Ishtar de boeking gaat regelen, vertrekt een
ziekenwagen met loeiende sirene.

Nick: Kan de pipo niet een paar straten wachten om dat ding aan t zetten ? Enfin ...
 en wat Chiara betreft, de gouden tip waaraan ik getwijfeld heb komt van haar
 en ik ben mans genoeg om haar haar deel **van de buit af te luizen**.

Ishtar: ~~Peggy brengt alles in orde.~~

Nick: 'k Wil Peggy erbij.

Ishtar: Uitgesloten. Ze ziet nauwelijks uit haar toegetakelde oog en haar ...

Nick: Wat zeg je ! Als ze me maar niet voor een andere nacht geboekt heeft !

Ishtar: Dat zou dan spijtig zijn maar niet rampzalig.

Nick: Nee ?

Ishtar: Nee de kans dat 't goud maandagavond verdwijnt is zo goed als onbestaand.

Nick: Misschien, maar ze bestaat en 'k heb een akelig voorgevoel.

Marie komt erbij.

Ishtar: Je komt als door de hemel geroepen !

Marie: Gestuurd misschien en de afgevoerde hartpatiënt ...

Nick: Is hij ..?

Ishtar: Dood ? Nee dat zou me verwonderen. Ik vrees dat hij Vince heeft willen ...

Marie: De sodemieter ! Enfin we zijn hem kwijt. En 't probleem ?

Nick: Je moeder heeft goud in huis.

Marie: Onder haar bed. Als je 't mij vraagt geen bijster veilige plaats.

Nick: Hoe lang ligt het er al ?

Marie: De eerste lading een jaar of twee.

Nick: Een jaar of twee.

Marie: Ja zoiets.

Nick: Dan is de kans klein ...

Ishtar: Onbestaand zoals ik al zei ...

Nick: dat het net maandagavond vooraleer ik een kijkje ga nemen zou gestolen
 worden.

Marie: Dat denk ik ook.

Ishtar: Maar voor alle zekerheid bezorg ik hem een alibi (wijst naar boven) voor maandagnacht.

Marie: Wijs besluit. Je weet maar nooit!

Dertiende tafereel.

Vince onderhoudt zich met Peggy.

Peggy (met donkere bril): Ja en plots was hij ribbedebie.

Vince: Zonder boe of bah ?

Peggy (knikt): Ishtar probeerde nog iets maar hij bleef er bij, hij wou een eenpersoonskamer.

Vince: Gevaarlijk pretentieuze vent als je 't me vraagt. Wie heeft er nu een afspraak met de geschiedenis in een luizig rendez-vous hotelletje.

Peggy: Luizig ?

Vince: Allee schamel.

Peggy: Zo schamel nu ook weer niet !

Vince: Pft !

Peggy: Marie heeft kamer 7 herdoopt.

Vince: De dodenkamer 'k weet het maar 'k heb maar met 1 oor geluisterd.

Peggy: Alweer ? 'k Zal 't van Ishtar weten. Als er hier iemand een luisterend oor heeft voor haar dan is zij 't wel.

Vince: Lees me maar eens duchtig de levieten.

Peggy (rechttop): Godverdomme 't is hier altijd 't zelfde ! 't Is al de tweede keer van de week. Alles wat ze zegt valt hier in dovemansoren.

Sandra: (komt op 't lawaai naar buiten): Kalmpjes aan, kalmpjes aan !

Peggy: Hij luistert niet naar Marie en ik ben al niet veel beter.

Sandra: Dat is nog geen reden om luidkeels te gaan vloeken als een ketellapper die tot in de dodenkamer wil gehoord worden.

Vince: 'k Heb erom gevraagd en als ...

Peggy: als er iemand op apegapen ligt zal hij er geen last van hebben.

Vince: Weet je al hoe Marie de dodenkamer herdoopt heeft ?

Sandra: Ja nog maar net. Waar haalt ze 't allemaal ?

Peggy: Schitterend hé !

Sandra (op weg naar binnen): Dat kind is ...

Vince: in 't noorderlicht verwekt, in Montréal.

Sandra: Montréal ? Met mij naar Montréal ? Dag Jan.

Vince (als Sandra binnen is) : Godverdomme Peggy nu weten we nog niets. Sorry.

Peggy: Rustig boss rustig. We zullen 't direct gaan weten. (Gaat Sandra achterna.)

Vince: Peggy is met mijn edele delen aan't spelen. Ze jeuken.

Louis: 'k Ben Franscesca kwijt.

Vince: Definitief ?

Louis: 10 minuten al.

Vince: 'k Verwed er mijn hotel op dat ze Herman de Coninck aan 't lezen is op 't toilet in de ingang.

Louis: Daar ?

Vince: Ja, "Lenige liefde".

Louis: "Lenige liefde" is dat niet meer iets voor op de kamers dan voor op 't toilet ?

Vince: Hier is de volgorde eerst 't toilet dan de kamer logisch toch !

Louis: Nu je 't zegt.

Vince: Marie zorgt ervoor dat er elke maand een andere dichtbundel ligt.

Louis: Vrienden van de poëzie ...

Vince: Lach maar, op 1 jaar tijd is de bezetting er met 27 % gestegen. De bril heeft nog nauwelijks de tijd om af te koelen.

Louis: Prachtig ! Een koude wc-bril is zo akelig voor de billen als koude uiensoep voor de smaakpapillen.

Vince: Absoluut en 't experiment maakt resoluut brandhout van de bewering dat vrouwen die bij 't lezen van poëzie klaarkomen stuk voor stuk getormenteerde kutwijven zijn.

Louis: En 't toilet is maar een opstapje ...

Vince: ja naar boven.

Peggy (tegen Louis): Francesca is op 't toilet

Louis: Met gunstig gevolg ?

Peggy: Me dunkt. Ze kreunt in elk geval alsof ze voor 't eerst klaarkomt.

Louis: Goed voor haar !

Vince (tegen Peggy): Weten we eindelijk wat we willen weten ?

Peggy: Sandra kon het zich niet herinneren en Ishtar is bij Marie.

Louis (tegen Vince): Je dochter zorgt voor nieuwe namen voor de kamers. Ze heeft er al 3 gevonden.

Peggy: Klopt. 3, "Odeur de seins tétés", "La vie à mort" en

Louis : dedju 't ligt op 't puntje van mijn tong, ik weet het ! Als ik mijn neuronen niet om zeep geneukt heb weet ik het.

Vince (gaat naar binnen): Peggy zal je helpen zoeken.

Als Vince weg is schuifelt een schuchtere onbekende naar binnen.

Peggy: Een amateur ...

Louis: Ah ?

Peggy: van poëzie.

Louis: Zal ik hem op een biertje trakteren terwijl Francesca de bril voorverwarmt ?

Peggy: Te laat. Hij is alweer weg langs de voordeur.

Louis: Straks dan maar.

Peggy: Na 20 minuten gaat automatisch de bel. Dan is 't tijd voor de volgende.

Louis: Ik ken Francesca, ze zal niet op de bel wachten ...

Peggy: Nee ? Dan kan ze elk ogenblik hier zijn.

Louis: tenzij ...

Peggy: Zeg maar.

Louis: tenzij ze ... nee niet bij Herman de Coninck. Bij zo'n man is zelfs zijn eigen vrouw nooit in slaap gevallen.

Peggy: Ik veronderstel dat Francesca weet wat we zoeken.

Louis: Dan was ze al hier geweest. Ze begrijpt doodeenvoudig niet dat wij met ons gewone stervelingengeheugen niet alles wat we horen kunnen onthouden.

Peggy: Is 't er zo eentje ?

Louis: Ze weet nog woord voor woord wat ik haar op 6 september 2008 om 23 uur 35' heb gezegd.

Peggy: En jij ?

Louis: Ik ? Ik heb al alle moeite van de wereld om mijn eigen naam te onthouden.

Peggy: Interessant !

Louis: Vind je ?

Peggy: Ja voor Francesca.

Francesca (tegen Peggy): 't Is warm op 't toilet, heet.

Peggy: Nog een Duvel ?

Louis: Twee graag en één fruitbiertje.

Peggy: Voor mij ?

Louis: Ja.

Peggy: Dankuwel.

Terwijl Peggy de drank haalt komt
Marie op 't terras.

Francesca: Een voltreffer de naam van kamer 7.

Marie (tegen Louis): Voor jou ook ?

Louis : Een schot in de roos.

Marie: Eigenlijk was 't een gelukstreffer.

Louis: Dat geloof ik niet.

Marie: Toch wel. 'k Was me al een tijd suf aan 't zoeken zonder dat er ook maar iets zinvols uit mijn pen kwam.

Francesca: En plots ...

Marie: Nee 'k ben dan maar mismoedig op mijn bed gaan liggen en 'k ben ingesoed.

Francesca: En dan ben je gaan dromen.

Marie: Ja eerst van mijn vriendje en daarna van Mishima de schrijver.

Francesca: En toen je wakker werd moest je 't nog alleen noteren.

Louis: Figuratieve erotische haat-liefde poëzie, passie nondeju. Schreeuw hem nog 1 keer echoënd uit over de daken. Nog 1 keer.

Marie bekijkt Louis meesmuilend 1 vinger op
de slaap.

Veertiende tafereel.

Nelly in een onderonsje met Ishtar.

Ishtar: Weet je 't nog niet ?

Nelly: Nee.

Ishtar: 't Is definitief. 5 wordt "Odeur de seins tétés", 6 "La vie à mort".

Nelly : en 7 ?

Ishtar : « Harakiri op de tepelkring ».

Nelly: Op de ...

Ishtar: Ja hier op de evenaar of ligt die niet op de tepelkring ?

Nelly: Toch wel, mijn zaligheid !

Ishtar: Kokend martelaarsbloed over mijn tepels. Puur genot !

Nelly: Brr !

Ishtar: De schreeuw, de reutel en klap op de vuurpijl de lust der engelen, de postmortem erectie.

Nelly: zoals die vaak voorkomt bij mannen die door verhangen aan hun eind zijn gekomen.

Ishtar: Heb je zo 'n geval meegemaakt ?

Nelly: Ja met eigen ogen gezien.

Ishtar: Een familielid ?

Nelly: Nee een buurman van mijn ouders, een man met erectiestoornissen.

Ishtar: Ocharme !

Nelly: Op een dag heeft zijn vrouw hem in de voortuin verhangen gevonden aan een judasboompje...

Ishtar: met zijn piemel in de lucht.

Nelly: Is dat niet wreed ? Tot in Barcelona vruchteloos behandeld omdat hij hem niet meer rechtekreeg !

Ishtar: Luc is bij mij in goede handen al zeg ik het zelf. En wat die buurman betreft ...

Nelly: Fernand.

Ishtar: zou je met een dosis postmortem humor kunnen zeggen " de natuur was zijn beste medicijn".

Nelly: Inderdaad, met een flinke dosis dan wel, humor van de gitzwartste soort.

Marie: 'k Kan me niet concentreren.

Nelly: Blijf dan maar een beetje hier bij ons.

Ishtar: Kamer 6.

Marie: Ja.

Ishtar: Vreemde vogels.

Marie: Kabaalmakers.

Ishtar: We zijn nog nooit een drie-of vierpersoonskamer aan hen kwijtgeraakt.

Marie: En 't toilet in de ingang doen ze ook al niet aan. 't Zijn twee geconstipeerde brulapen.

Nelly: Ze brullen, maar ze betalen, dus zal 't ons een zorg wezen.

Marie: Groot gelijk oma, een zorg zoals Gwyneth Paltrows liefdesleven.

Ishtar: En mocht het te gortig worden dan kan Vince nog altijd manu militari orde op zaken gaan stellen.

Marie: Papa ?

Ishtar: Nee ? Ik dan. 'k Heb alles wat je daar zoal voor nodig hebt.

Marie: Alles en daarbovenop een niet te versmaden atletisch hulpkonvooi in standby.

Ishtar (tegen Nelly): Marie is 't met me eens dat 't interieur van de kamer een afspiegeling moet worden van haar nieuwe naam en nummer.

Nelly: En Vince ?

Marie: Papa heeft maar één dochter. 't Zou zielig zijn mocht hij i.pl.v. naar zijn oogappel naar één of andere vreemde luis luisteren.

Nelly: 'k Vind vooral dat hij er alle belang bij heeft om naar jou te luisteren.

Ishtar: De gasten moeten geïntrigeerd ...

Marie: beter nog een kick krijgen van wat ze zien op één kamer ...

Nelly: en dan op zoek gaan naar nog meer van die schoppen onder hun kont op de andere kamers.

Marie: Oma je wordt nog een echte zakenvrouw !

Nelly: Misschien stam ik wel van je af.

Marie: Goed oma goed.

Nelly: En heb je al iets in je hoofd voor één van de kamers ?

Marie: Ja, voor 5.

Nelly: "Odeur de seins ..."

Ishtar: Ja die. "Madonna" van Munch tegen 't plafond.

Marie: Is dat alweer geen puik idee van mij ?

Nelly: "Madonna" is toch vooral een ode aan liefde en smart. In eerste instantie heette 't doek trouwens "Minnende vrouw".

Ishtar: Aan liefde en smart en aan nog zoveel meer, aan lichamelijke pijn en wanhoop vooral.

Nelly: Een meesterwerk maar ...

Ishtar: maar je denkt aan iets anders.

Nelly: Eigenlijk wel, aan iets ondeugender, minder klassiek.

Marie: Stout ?

Nelly: Voor de Kerk wel.

Marie: Helemaal mijn ding. Vooruit ermee.

Nelly: Voor één keer biecht ik alles maar op, mijn laatste reis naar Lourdes was een reis naar Amiens.

Marie: Onverbeterlijke oma, je hebt opa weer een bedevaart op de mouw gespeld !

Nelly: Je weet waarom. Opa gaat nooit mee naar Lourdes en dus doe 'k zonder dat ik hoeft te zeuren alles waar ik mijn zinnen heb op gezet.

Marie: Hoe dikwijls heb je dat spelletje al met hem gespeeld ?

Nelly: Niet meer dan tien keer. 'k Zweer het.

Ishtar: Niet meer ! (Schateren alle drie en wrijven vervolgens hun ogen droog.)

Marie: En in Amiens heb je de kathedraal bezocht ... hoelang ben je weggebleven ?

Nelly: 't Was een Lourdesreis van vijf dagen. 'k Heb de kathedraal bezocht, dat spreekt vanzelf. Apropos ze gaat om 18 uur dicht.

Marie: We geloven je. 't Wijwater kwam van Amiens ...

Ishtar: maar wat ons interesseert ...

Nelly: Rustig maar, "t Meer staat niet in brand"

Ishtar: Welk meer ?

Nelly: zegt men in Genève vooraleer men langzaam maar zeker terzake komt.

Marie: Vooruit met de kar. Je houdt ons al lang genoeg aan 't lijntje.

Nelly: In 't museum van Amiens ben ik werken gaan bekijken van Clovis Trouille.

Ishtar: Clovis Trouille ? Nooit van gehoord.

Nelly: Geen wonder. Heel zijn leven had hij een job om zo weinig mogelijk doeken om den brode te moeten verkopen.

Ishtar: En dus werd hij maar bekend na zijn dood en wanneer ..?

Nelly: Hij is in 1975 gestorven.

Marie: Oké geef me één goeie reden waarom ik een doek van Trouille op 't plafon zou willen en niet ...

Nelly: "Madonna" ? Omdat "Madonna" net zo bekend is als "De schreeuw" en je 'r bijgevolg ...

Ishtar: niemand mee kunt verrassen bv. En dat is toch de bedoeling.

Marie: Nog één.

Nelly: Omdat de nonnen in de werken van Trouille zo stijlvol prikkelend provoceren dat je 'r onmiddellijk één van in de familie zou willen.

Marie: Joepie een tante nonneke !

Nelly: Een perfect voorbeeld van zo'n appetijtelijke non is "De Italiaanse kloosterzuster".

Ishtar (tegen Marie): Moeten we bekijken, vind je niet ?

Marie: Oké.

Op een hoek van 't terras installeert een trendy non zich gracieus op een stoel na de stoel te hebben schoongemaakt met een zakdoekje. Marie Ishtar en Nelly kijken sprakeloos met open mond toe. De non geniet duidelijk van de aandacht. Ze wiebelt met haar wijnrode pumps, speelt met haar zilveren kruis en knippert hierbij

verleidelijk met de ogen. Na verschillende poses te hebben aangenomen, de ene al langoureuzer dan de andere trekt ze treiterig langzaam haar pij omhoog, tovert een sigaret tevoorschijn, strijkt haar kousen glad en poseert dan roerloos in de houding die de non is toebedeeld op het doek van de schilder, haar rechtervoet op de hoogte van haar linkerknie.

Vijftiende tafereel.

Sandra in gesprek met Vince.

Sandra: Peggy was met de anderen 't werk van Clovis ..., 'k mag het er eigenlijk niet over hebben, een schilder ...

Vince: Zwijg er dan over.

Sandra: 'h Heb hen de sleutel gegeven en zij op een drafje naar boven.

Vince: Is 't alles ?

Sandra: Twee sportievelingen van in de dertig met een rugzak.

Vince: En de dame ?

Sandra: Kleiner dan ik, dubbele kin, brilletje, plateauschoenen en een donkerblauwe wikkelrok afgesloten voor alle verkeer met een vernikkelde veiligheidsspeld.

Vince: Op zoek naar een krachtpatser ?

Sandra: Dat dacht ik ook en dus rol ik haar 't filmpje van Bill Waldo en Rico af.

Vince: En ?

Sandra: Ze luistert zonder verpinken en moet je dan horen, "mijn type van vrouw is Simone ..." zegt ze.

Vince: Simone Simone, Marleen Merckx misschien, Simonneke uit "Thuis".

Sandra: Nee, niet Simonneke. Hoe dan ook ik heb er alles aan gedaan maar 'k heb ze niet kunnen houden.

Vince: Godverdomme Sandra !

Sandra: Kan ik er iets aan doen dat 'k niet voor Simone kan doorgaan ?

Vince: Als je voor mij wilt blijven werken zul je 't nodige moeten doen om voor om 't even wie te kunnen doorgaan.

Sandra: Voor om 't even wie en voor wie nog ?

Vince: En probeer niet om me in mijn gezicht uit te lachen terwijl ik er bij ben.

Sandra: Nee boss maar ze wou direct een kamer terwijl er vóór middernacht geen vrij is.

Vince (loopt kwaad naar binnen): 't Is hier altijd iets !

Sandra (loopt hem achterna en komt vervolgens terug buiten met Luc): Koffie of ..?

Luc: Koffie om me te kalmeren en daarna ga 'k naar huis, alleen.

Sandra: Oké maar is koffie wel goed om je te kalmeren ?

Luc: Kussende nonnen en priesters in schabouwelijke hun roeping ontterende houdingen !

Sandra: Vind je hem niet kostelijk " de kloosterdroom" van meneer Trouille ?"

Luc: 't Is een grove schandalige karikatuur van 't kloosterleven.

Sandra: Ah ja ? Dragen de zusters de dag van vandaag dan niet allemaal sexy nylons zoals Trouille ze heeft uitgebeeld ?

Luc: Met wat ze dragen houd ik me niet bezig en één ding is zeker, als ze 'r al dragen lopen ze 'r niet mee bloot tot aan hun ...

Sandra: Er is toch niks mis met bloot.

Luc: Komt hij nog die koffie ?

Sandra: Sorry !

Terwijl Sandra om de koffie is draait Luc rond de tafel.

Luc: 'k Jaag me op, 'k jaag me op en eigenlijk heb ik ongelijk. In een kamer die je de naam "Odeur de seins tétés" meegeeft is een non beter op haar plaats dan een melkboerin. 't Is wel storend als de non boven 't bed een ode wordt aan de kitscherige pseudokunst van Trouille. Anderzijds is ze voor de zaken van Vince interessanter dan de afbeelding van een blik tomatensoep. En als vader zou 'k het met lede ogen aanzien mocht de zaak hier failliet gaan.

Sandra: Alsjeblieft je kalmeermiddel.

Luc: Merci 't gaat al enigszins.

Sandra: Des te beter want Vince loopt er al een stuk van de avond bij met een smoel als een wesp.

Luc: Dat is nochtans zijn gewoonte niet.

Sandra: 'k Heb iemand laten vertrekken.

Luc: Iemand die een kamer wou ?

Sandra: Ja, zo zei ze toch.

Luc: Een spijtige zaak maar iedereen maakt fouten, hij ook.

Sandra: Een fout ? Er was niks vrij vóór middernacht !

Luc: In dat geval was hij gewoon kregelig op zichzelf.

Peggy (met bril , tegen Sandra): Heb jij zijn avond verprutst ? Hij loopt erbij alsof hij hem niet recht gekregen heeft.

Luc (terzijde): 't Wordt een echte plaag in de familie !

Sandra: Ik zit er voor niks tussen. 'k Heb een jong koppel de sleutel gegeven van 7 en een trut laten vertrekken omdat 'k niet anders kon.

Peggy: Hoe zag ze'r uit ?

Sandra: Gewoon zoals alle trutten, een borst links, een borst rechts.

Peggy (terwijl ze weer binnengaat): Ik kan ze me voorstellen.

Luc (als Peggy binnen is): 'k Durf het bijna niet te zeggen maar ...

Sandra: die hippe nonnen in hun smakelijke of wansmakelijke poses al naargelang ...

Luc: met welke ogen je ze bekijkt hm !

Sandra: Juist die tot de billen voor een seksoorlog uitgeruste nonnen zouden hem ongetwijfeld zijn goed humeur kunnen doen weervinden maar Marie wil hem ermee verrassen.

Luc: Wie heeft er dat kind van achttien ..?

Sandra: Van negentien bijna ...

Luc: op 't spoor gezet van die ... van die ontaarde ...

Sandra: french cancanonnen ? Ik alvast niet.

Ishtar: Wat is me dat vanavond met Vince ? Zo heb ik hem nu nog nooit gezien !

Sandra: Er ligt iets op zijn maag, dat is duidelijk.

Luc: Reken niet op mij om hem te gaan kalmeren, daarvoor ben ik zelf te zenuwachtig.

Ishtar: Ik weet wat hij nodig heeft, zal ik het maar zeggen ?

Sandra: Seks en als ik je zeg dat ik ook nog een vrouw heb laten vertrekken ...

Ishtar: Sandra toch ! Een lekker stuk ?

Sandra: Een lekkere pot.

Ishtar: Een pot ? Dan is 't maar een klein malheur.

Nelly (tegen Luc): Je zoontje is me daar aan 't uitvliegen aan de telefoon on – voorstelbaar ! (Tegen de dienststers.) Een haartje naar zijn vaartje.

Luc: Naar mij ?

Nelly: Ja even lichtgeraakt en even rap over je toeren.

Luc: Omdat jij er een handje van weg hebt om me de muren op te jagen zoals vanavond.

Nelly: Precies, lichtgeraakt. Zo lichtgeraakt dat je voor een half dozijn voor consumptie geschikte nonnen de muren zou oplopen.

Luc: Ja overal maar niet hier want godweet welke losbandige taferelen zich hierboven aan 't afspelen zijn.

Een ogenblik is het muisstil. Dan volgt een door
merg en been snijdende griezelige doodskreet.

Sandra (stormt met Ishtar naar binnen): Kamer 7, de sportievelingen.

Luc: Zie je wel dat 't hierboven niet pluis is !

Nelly: Niet pluis niet pluis ! Zonder ruzie geen leven in de brouwerij en zonder leven in de brouwerij geen Duvel in de brouwerij.

Luc: Heb je dat zelf bedacht ?

Nelly: Vince.

Luc: Dat dacht ik al en als 't hier om ruzie ging is ze slecht afgelopen.

Nelly: We zullen 't vlug gaan weten.

Marie: Griezelig hé.

Nelly: Is hij ?

Marie: Die kreet, verschrikkelijk ! 'k Vrees dat we op tv komen.

Luc: Zie je wel.

Nelly: Je vreest het bij wijze van spreken.

Marie: Ja want als 't eenmaal zo ver is ...

Nelly: komt het ramptoerisme op gang.

Marie: En dat betekent ...

Luc: overlast.

Marie: Nee opa, dat betekent dat een aantal van hen vroeg of laat terugkomen om te rampetampen op de plaats van 't ongeval.

Luc: Om te rampetampen ?

Nelly: Ja, om van jetje te geven.

Vince (met in zijn zog de drie serveuses): God zij geloofd, we halen 't nieuws !
Eindelijk halen we nog eens 't nieuws en dan nog wel met een gruwelijke rituele zelfdoding.

Luc: Afschuwelijk ! Waarom hier ?

Marie: Opa ah ! Daarom.

Vince: We hebben de schaaapjes op 't droge. Maandag verhandelen we de foto's van 't bloedbad.

Ishtar: 'k Heb nog nooit met zo'n hebberig schepsel moeten onderhandelen. Ze wou 50 %. Stel je voor !

Marie: En hoeveel krijgt ze ?

Ishtar: 10 %

Marie: 5 teveel. 't Zijn onze foto's.

Vince. Klopt. Maar 't zijn haar tieten onder 't bloed en haar luguber vriendje met een mes in de luik.

Ishtar: De politie kan elk ogenblik hier zijn ...

Vince: met de wetsdokter.

Peggy: Rijkelijk laat !

Luc: Rijkelijk laat ?

Sandra: Ja om nog meer foto's van haar blote bebloede tieten te schieten om ze zelf te koop aan te bieden.

Peggy: Ze zit er al helemaal gedoucht en allesbehalve gelaten bij.

Vince: Het geschenk van monsieur Fabrice, de flessen Laurent Perrier Alexandra Rosé '97 drinken we op als alles op de dodenkamer afgehandeld is.

Aanstormende politiewagens remmen af
voor 't hotel en zetten hun sirenes af.

Einde van 't stuk.